

VĂN HÓA & NGHIỆ THUẬT

MPI/GETTY IMAGES

Câu chuyện vượt thời gian về nhà ái quốc

Nathan Hale

RICK GREEN

Đó là mùa thu năm 1776 và thành phố New York đang bị tấn công. Tuyên ngôn Độc lập đã khai sinh Hợp chủng quốc Hoa Kỳ chỉ hai tháng trước đó, và những kẻ thực dân đã không có đường lui. Tổng Tư lệnh George Washington giành được Boston vào tháng Ba và dần dần huấn luyện quân đội thành một lực lượng chiến đấu tinh nhuệ.

Giờ đây, mọi cặp mắt đều đổ dồn về thành phố New York.

Đầu tiên, người Anh xâm lược đảo Staten, sau đó đánh bại người Mỹ trong trận Long Island, buộc Washington phải tháo lui về Manhattan. Tổng tư lệnh của xứ thuộc địa lập kế hoạch phản công để tránh mất toàn bộ thành phố New York. Khi hai bên giao chiến, Washington biết rằng ông sẽ mất New York nếu ông không có thông tin tình báo chính xác về những cuộc chuyển quân và pháo đài của quân Anh.

Chỉ có một cách duy nhất để có tin tức đó – Tổng tư lệnh cần có một điệp viên. Nhưng đây không phải là thời đại mà điệp viên và đặc vụ được tôn sùng trong văn hóa Mỹ như hiện nay. Vào năm 1776, không có CIA, không có MI6, không có Mossad; tất nhiên cũng không có mạng lưới tình báo trung thành nào cả. Vào năm 1776, điệp viên là những người thuộc tầng lớp thấp nhất trong tầng lớp thấp kém của xã hội, không phải là anh hùng quân đội. Họ là những tay súng đánh thuê, vô đạo đức, và không đáng tin cậy.

Điệp viên sẽ bị giết chết khi bị bắt và bị người đời coi rẻ. Tướng quân Washington biết rằng ông không thể đặt lòng tin vào loại người này để có được thông tin mà ông cần. Ông cần một trong những tướng lĩnh đáng tin để làm nhiệm vụ đặc biệt này. Tuy nhiên, ông không thể cũng như sẽ không đòi hỏi ai phải đảm nhận nhiệm vụ nguy hiểm và mất phẩm giá như thế. Ông cần ai đó xung phong.

Vào đêm khuya, Đại tá Tom Knowlton lặng lẽ tập hợp các sĩ quan của mình trong một căn lều tại một địa điểm bí mật tránh xa những ánh mắt và đôi tai tò mò. Nhưng những người đàn ông trong cuộc họp này không phải là một nhóm sĩ quan bình thường. Họ là một nhóm đặc biệt tinh nhuệ mà Tổng tư lệnh Washington mới thành lập – họ thực sự là những người lính đặc nhiệm Mỹ đầu tiên.

Đại tá ôn tồn yêu cầu một người tình nguyện đáp lời kêu gọi của Tổng tư lệnh. Chỉ là sự im lặng chết chóc. Cuối cùng, một sĩ quan lớn tuổi, cộc cằn phá vỡ bầu không khí im lặng và nói: “Tôi sẵn lòng bị bắn trong chiến trận, nhưng tôi không sẵn lòng bị treo cổ như một con chó.” Nói cách khác, không có vinh dự nào trong nhiệm vụ này.

Bức tượng đồng Nathan Hale của Frederick William MacMonnies, 1890, Bảo tàng Brooklyn.

Đại tá Knowlton cố gắng thuyết phục thêm nhưng cuối cùng phải bỏ cuộc. Ngay khi ông định bỏ đi để báo cáo lại với Tổng tư lệnh Washington rằng ông đã thất bại, thì một thanh niên đứng trước cửa lều tiến tới, nói ngắn gọn: “Tôi sẽ thực hiện nhiệm vụ này.” Cậu đến trẻ do bị ốm kèm sốt, nhưng mang theo tinh thần nhiệt thành phục vụ.

Người can đảm tình nguyện này không ai khác chính là Đại úy Hale chỉ mới 21 tuổi, một thanh niên được học hành tử tế và theo lối các quý cô, đây là một anh chàng đẹp trai đáng theo đuổi. Tốt nghiệp hàng đầu trường Yale ở tuổi 18, Hale là tin đồn Cơ Đốc giáo ngoan đạo chuẩn bị trở thành một giáo sĩ truyền bá Phúc Âm.

Sau khi tốt nghiệp, Hale trở thành giáo viên khi chiến tranh bùng nổ. Là một diễn giả, một nhà hùng biện xuất sắc khi còn ở trường đại học, Hale cho rằng việc giáo dục trình độ cao cho phụ nữ đang bị bỏ bê. Do đó, ngoài việc làm giáo viên tại trường Nữ pháp Union tại

New London, Connecticut, Hale còn dạy học cho một nhóm phụ nữ từ 5 giờ đến 7 giờ sáng mỗi ngày.

Một năm sau khi Hale trở thành giáo viên, ngày 19/4/1775, “tiếng súng vang vọng khắp thế giới” đã nổ tại Lexington, Massachusetts. Hale khi đó vẫn còn ở tuổi vị thành niên nhưng đã gia nhập vào lực lượng dân quân địa phương. Trong cuộc họp thị trấn ở New London, Hale đã đứng lên và nói: “Chúng ta hãy hành quân ngay lập tức, và không bao giờ buông vũ khí cho đến khi chúng ta giành được độc lập!”

Hai từ “Độc Lập” chưa bao giờ được ai nhắc đến trước công chúng trong thành phố của cậu, nhưng lòng dũng cảm của chàng thanh niên đã khiến người dân bừng tỉnh giấc dưới sự cai trị của thực dân. Chàng thanh niên bắt tay từng học sinh, cùng cầu nguyện với họ, và lên đường chiến đấu.

Giờ đây, Đại úy Hale nhận thấy mình

“**Tôi tiếc rằng tôi chỉ có một cuộc đời để dâng tặng cho Tổ quốc.**”

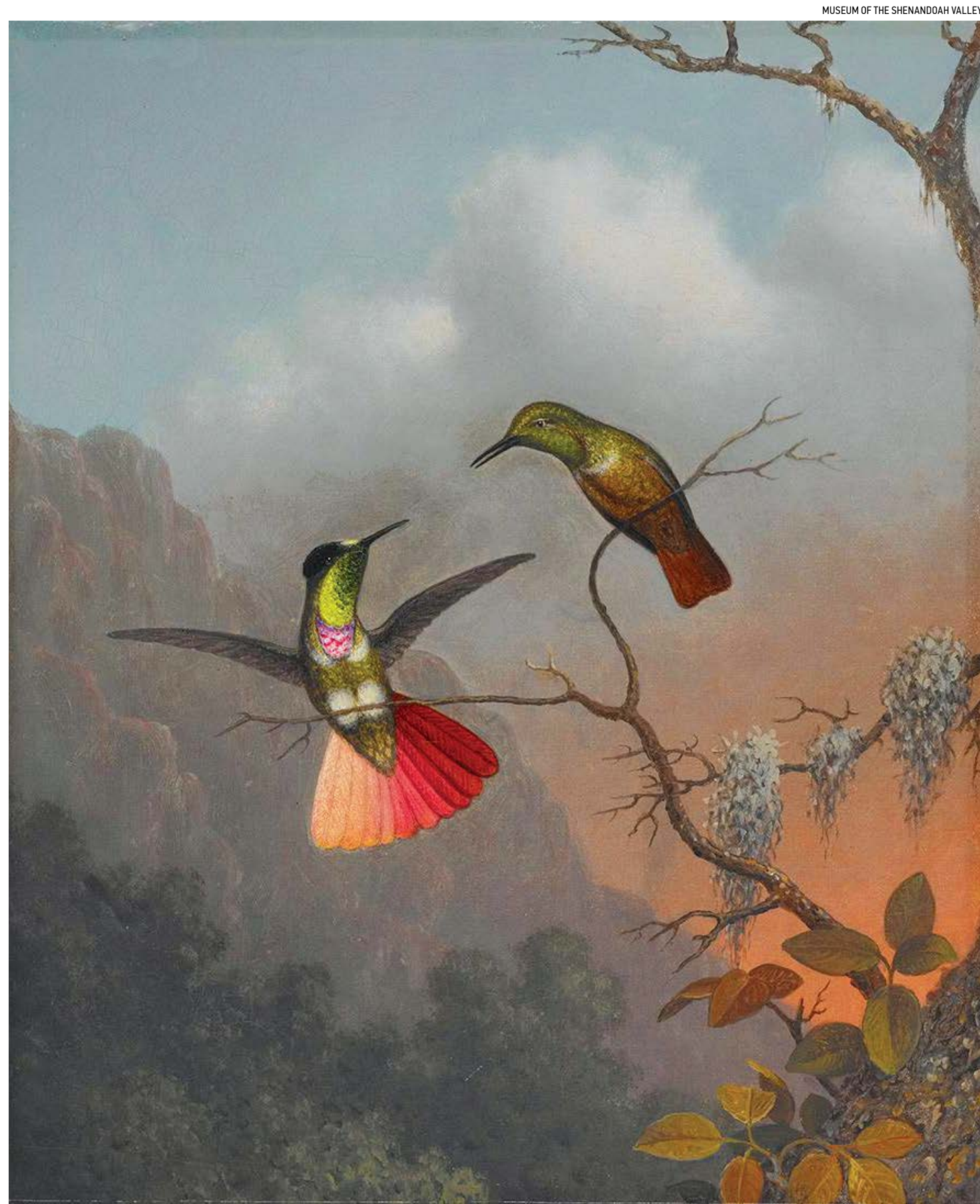
Nathan Hale nói trước khi bị xử treo cổ.

Xem tiếp trang 3

NGHỆ THUẬT

Du ngoạn trong rừng rậm Brazil để vẽ loài chim hummingbird xinh đẹp

Hummingbird là cảm hứng sáng tác trong các tác phẩm của họa sĩ Mỹ Martin Johnson Heade

"Thạch anh tím, Brazil" của Martin Johnson Heade, năm 1863.

Tác phẩm "Hoa lan Chi Cát và ba chú chim hummingbird" của Martin Johnson Heade, năm 1871. Sơn dầu trên gỗ.

JEFF PERKIN

"Tôi luôn yêu quý những sinh vật nhỏ bé, và tôi luôn cảm thấy may mắn khi chúng xuất hiện gần bên. Chúng có một phẩm chất kỳ diệu." — Leonard Cohen, nhạc sĩ người Mỹ

Chim hummingbird là nguồn say mê bất tận đối với cư dân trên khắp Mỹ Châu. Với chuyển động nhanh nhẹn và sắc màu cầu vồng rực rỡ, chim hummingbird là một trong những thú vui tao nhã mà cuộc sống này ban tặng để chiêm ngưỡng. Giống như những nàng tiên trong thế giới loài chim, với hình dáng nhỏ bé, chúng mang trong mình sự thuần khiết và thanh tao đặc biệt. Chúng bay nhảy từ bông hoa này sang bông hoa khác trên đôi cánh thoăn thoắt không kịp nhìn thấy, cảm chiếc mỏ dài và mảnh mai hút lấy mật hoa của sự sống. Những điểm độc đáo và hấp dẫn của chúng từ lâu đã trở thành chủ đề yêu thích trong nghệ thuật và giao thương, vượt qua biên giới, và kết nối những người đam mê mỹ thuật cùng trang trí sân vườn.

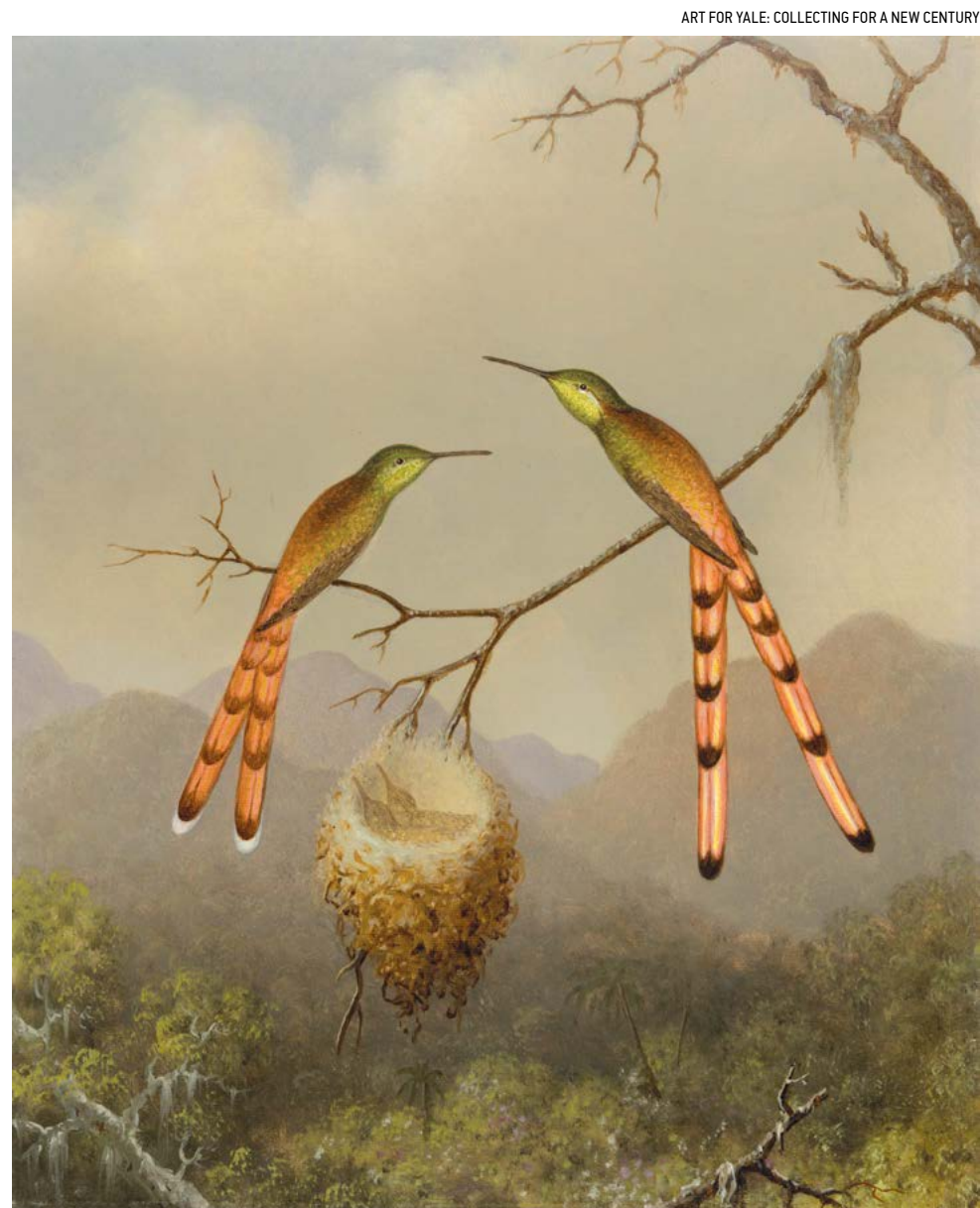
Martin Johnson Heade, họa sĩ người Mỹ ở thế kỷ 19, là một người yêu thích loài hummingbird nhiệt thành nhất. Ông Heade tiết lộ: "Tôi đã gần như là một chuyên gia nghiên cứu về chim hummingbird từ thuở thiếu thời. Tôi say mê loài chim này vài năm sau khi tôi đến hành tinh khí quyển này, và chúng chưa bao giờ rời bỏ tôi kể từ đó." Niềm đam mê này đã theo ông đến cuối đời, dẫn ông từ miền đông Hoa Kỳ đến các khu rừng rậm nhiệt đới Brazil để tìm kiếm những chủ đề nhỏ này. Mặc dù không phải là người đầu tiên vẽ hummingbird, nhưng ông là họa sĩ người Mỹ đầu tiên dẫn thân đến vùng đất Nam Mỹ để nghiên cứu và vẽ ra các loài hummingbird ở đó.

Sinh năm 1819 tại Lumberville, Pennsylvania, được họa sĩ Edward Hicks đào tạo, ông Heade ra mắt giới hội họa chuyên nghiệp năm 22 tuổi khi tác phẩm "Chân dung Cô gái Nhỏ" được triển lãm tại Học viện Mỹ thuật Pennsylvania. Vị trí hiện nay của bức tranh không được xác định; Không lâu sau đó, ông mất hứng thú với việc vẽ chân dung nói chung. Tranh phong cảnh trở nên phù hợp với sở thích đi đây đi đó của ông. Ông bắt đầu tập trung vào các bức tranh vẽ đầm lầy muối và cảnh biển trong giai đoạn sáng tác nghệ thuật mới này. Những tác phẩm của ông đã đặc biệt được công nhận nhờ sự nắm bắt tài tình bầu không khí, ánh sáng, và điều kiện thời tiết thay đổi của ngoại cảnh.

Năm 1863, ông Heade quyết định nuôi dưỡng niềm đam mê mãnh liệt của bản thân bằng cách tập trung các kỹ năng vẽ phong cảnh vùng Nam Mỹ, và đặc biệt là các bức tranh thiên đường về loài hummingbird. Ông Heade đã được Mục sư người Mỹ James Fletcher - người truyền giáo và là tác giả của một cuốn sách hướng dẫn về Brazil, chỉ hướng đến Brazil - bảo đảm rằng: "Ở khắp mọi nơi khắp Brazil đều có sự hiện diện của viên ngọc nhỏ có cánh này, vô cùng đa dạng, vô cùng nhiều. Trong khi ở Bắc Mỹ, từ Mexico đến vĩ độ 57, người ta nói rằng chỉ có một loài hummingbird." Có thể ông Fletcher đã không chắc lắm về tuyên bố cụ thể này (có hơn một tá), nhưng ông đã đúng theo hiểu biết tổng thể của mình vì ở vùng Trung và Nam Mỹ có hơn 350 loài hummingbird.

Quyết định chu du ngoại quốc táo bạo của ông Heade đã đem lại kết quả xứng đáng về mặt sáng tạo và năng suất làm việc của ông. Trong chuyến đầu tiên của ba chặng hành trình đến Brazil, ông Heade đã sáng tác được 45 bức tranh tuyệt vời bao gồm một loạt tranh được mệnh danh là "Những viên ngọc của Brazil". Ông đã khắc họa màu sắc rực rỡ thể hiện bộ lông "đẹp như ngọc" của loài chim này, như nhà văn người Pháp J. Hector St. John de Crevecoeur đã mô tả một cách cường điệu. Những khu rừng rậm nhiệt đới xanh tươi ở Nam Mỹ đã quyến rũ trí tưởng tượng của thế giới Tây phương đến mức họ bắt đầu lan truyền rằng Eden [vườn Địa Đàng] tồn tại đâu đó trong những khu rừng mưa nhiệt đới đầy màu sắc của miền Nam.

Ông Heade khao khát trở thành một nhà thám hiểm gan lì, bất chấp sự nguy hiểm của rừng mưa nhiệt đới hoang dã, để tìm hiểu những loài chim này và trở thành một trong những chuyên gia hàng đầu nghiên cứu về hummingbird. Nhà sử học nghệ thuật Robert G. McIntyre đã vinh danh ông như sau, "Là một họa sĩ về hummingbird, ông Heade đã nhận được sự đánh giá rất cao của Agassiz; và bây giờ, ông Ludlow Griscom thuộc Bảo

"Hai chú hummingbird cùng những con chim non" của Martin Johnson Heade, khoảng năm 1865. Sơn dầu trên vải.

"Ánh dương và bóng râm: The Newbury Marshes" của Martin Johnson Heade, khoảng năm 1871. Sơn dầu trên vải.

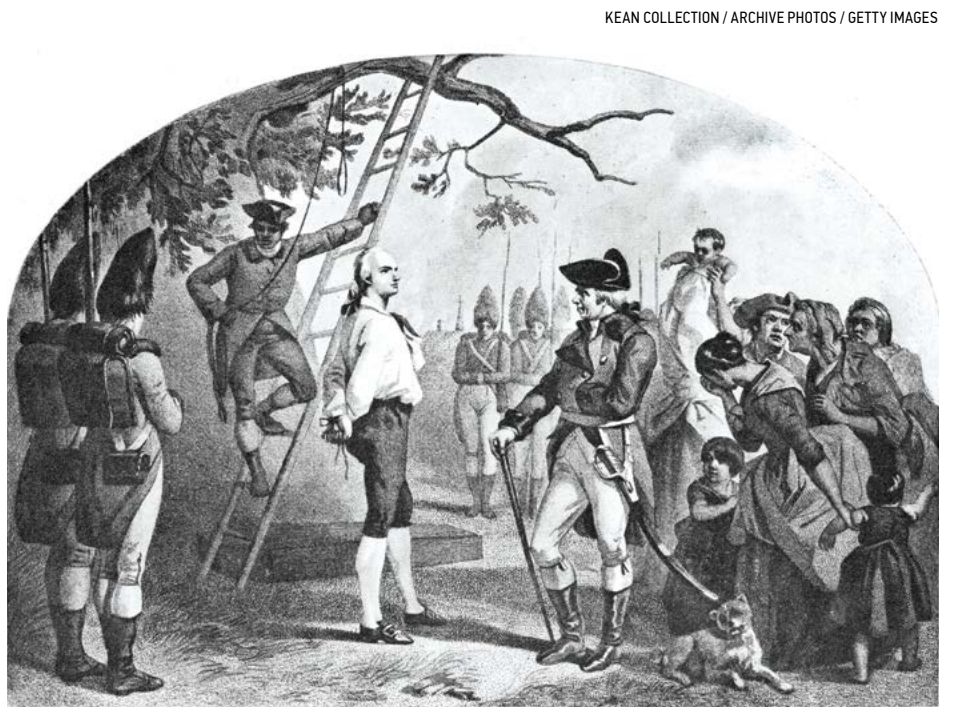
tàng Động vật học So sánh của Đại học Harvard đã tuyên bố ông Heade còn vượt trội hơn ông Audubon vì đại ở một số khía cạnh nhất định. Sự so sánh này rất quan trọng bởi vì nếu những con chim hummingbird của ông Heade được so sánh với thành tựu của ông Audubon, thì chỉ riêng loài chim đó đã giúp ông ghi dấu ấn trong lịch sử hội họa Hoa Kỳ, ngay cả khi ông không vẽ gì khác." Thật là một đỉnh cao của thành công khi được so sánh với Audubon kể từ khi tác phẩm vĩ đại nhất của ông, "Những chú chim của nước Mỹ", được xem là thành tựu sáng tạo quan trọng trong ngành Điểu học.

Trong những năm sau đó, ông Heade bắt đầu đưa một chủ đề hấp dẫn và phổ biến khác vào tranh của mình: Hoa lan. Không phụ lòng mong đợi, những bức tranh của ông đã tiếp tục chủ đề chim hummingbird bên cạnh những bông hoa đẹp trang nhã, được khắc họa trong những khung cảnh tươi đẹp. Vào cuối đời, ông cư trú tại Saint Augustine, Florida và bắt đầu vẽ phong cảnh đầm lầy và vùng ngập nước. Ngày 4/9/1904,

ông qua đời tại đây. Niềm đam mê của ông trong việc bảo tồn tỉ mỉ các sắc thái và sự kỳ diệu của loài hummingbird đã giúp ông có được một vị trí vinh dự trong lịch sử nghệ thuật mọi thời đại, ngay cả khi các tác phẩm của ông đã hết được ưa chuộng vào thời điểm ông qua đời. Robert G. McIntyre, một nhà sử học nghệ thuật, đã lặp lại quan điểm này khi viết: "Ông Heade khác biệt với các đồng nghiệp của mình. Ông là một hiện tượng biệt lập giữa dòng chảy thăng trầm của thời đại, truyền đạt những suy nghĩ sâu sắc nhất của mình với không ai khác ngoài thiên nhiên. Ông đã cống hiến toàn bộ con người mình cho thiên nhiên: Thiên nhiên là chủ đề mà ông không ngừng viết, mặc dù đôi khi ông hơi chùn bước. Thiên nhiên cũng là bản nhạc của đời ông, vì ông đã vẽ gần như đến hơi thở cuối cùng."

Tác giả Jeff Perkin là nghệ sĩ đồ họa và Huấn luyện viên Sức khỏe Dinh dưỡng; có thể liên lạc với ông tại WholySelf.com.

Thanh Ân biên dịch

Một bức vẽ mô tả cảnh binh lính Anh chuẩn bị treo cổ nhà yêu nước người Mỹ, Nathan Hale.

Câu chuyện vượt thời gian về nhà ái quốc Nathan Hale

Tiếp theo từ trang 1

đang tình nguyện làm một nhiệm vụ thấp hèn và nguy hiểm nhất. Đứng bên ngoài căn lều của Đại tá Knowlton, trong bóng đêm bao trùm, Đại úy William Hull, người bạn thân từ đại học của Hale tìm cách thay đổi suy nghĩ của cậu. Hull nhấn mạnh về sự nguy hiểm của nhiệm vụ, về rủi ro phải hy sinh, và về hệ quả ó nhục khi trở thành một điệp viên. Nathan vẫn không lay chuyển. Cậu đáp trả rằng có một niềm vinh dự trong nhiệm vụ này. Đó là vì Đại úy - Tổng tư lệnh của cậu và Đế quốc của cậu cần cậu và cậu sẽ làm theo mệnh lệnh.

Cảm tâm bằng tốt nghiệp Yale trong tay, Hale tiến vào vùng kiểm soát của kẻ thù. Cậu đóng giả thành một giáo viên đang tìm kiếm công việc mới. Sau vài ngày, cậu có thể vạch ra các vị trí đóng quân và pháo đài của quân đội Anh. Nhưng thật không may, cậu đã bị bắt trước khi băng qua phòng tuyến của kẻ thù để trở về cùng với thông tin vô cùng quý giá được giấu trong đế giày.

Bằng chứng đã rõ ràng ngay trên người của cậu. Cậu không thể chối cãi mình đến đó để làm gì. Cậu bị kết án treo cổ vào sáng hôm sau. Đêm cuối cùng, cậu trấn trọc suy ngẫm về số phận mình và bắt đầu hiểu ra rằng cậu đã thất bại. Cậu không làm tròn sứ mệnh của mình vì Tổng tư lệnh và đại nghĩa.

Hale yêu cầu một giáo sĩ nhưng bị bác bỏ. Cậu muốn một cuốn Kinh Thánh nhưng cũng bị từ chối. Cuối cùng, cậu được cấp cho giấy bút để viết những dòng cuối cùng cho gia đình. Khi trầm tĩnh viết những dòng thư cuối này, trong tâm cảm, điều duy nhất cậu mong muốn làm vẫn chính là đại nghĩa mà cậu đã sẵn

sàng hy sinh. Sáng hôm sau, khi người người tụ tập để xem hành quyết, Hale được ban ân huệ nói lời cuối cùng. Dồn hết tài hùng biện xuất sắc của mình và trích dẫn từ vở kịch "Cato" năm 1713 của Joseph Addison, Đại úy Nathan Hale hùng hồn bảo vệ cho đại nghĩa vĩ đại do của người Mỹ. Binh lính Anh bắt đầu cắt ngang lưỡi của cậu và chế giễu cậu vì phải chết vì điều mà theo họ là hành động vô vọng và vô nghĩa.

Chàng trai trẻ Hale đã kết thúc bằng một câu nói bất hủ và đầy cảm hứng: "Tôi tiếc rằng tôi chỉ có một cuộc đời để dâng tặng cho Tổ quốc." Sự điềm tĩnh, nhiệt huyết, quyết đoán, và tài hùng biện của Hale đã thay đổi số phận hăm hiu của cậu và đã ảnh hưởng to lớn đến khái niệm về lòng ái quốc. Trong đám đông, những phụ nữ bắt đầu thốt thức; những người lính mạnh mẽ của kẻ thù cũng xúc động trước lời nói của cậu. Hình ảnh kẻ phản bội ó nhục biến thành một nhà ái quốc đáng tôn kính, hi sinh vì đại nghĩa.

Gần 250 năm sau, giờ đây chúng ta có thể thấy được thành công lớn lao của điều mà Nathan cho là sự thất bại. Khi tự nguyện hiến dâng đời mình, cậu đã truyền cảm hứng cho hàng ngàn bảo vệ chính nghĩa, khẳng định niềm tin và sự tin tưởng vào lý tưởng mà người dân Mỹ quốc đang chiến đấu vì, và hoàn thành mục đích cao cả hơn nhiều so với việc về bản đó do thám cho Tổng tư lệnh Washington.

Bài viết chuyên thể từ tác phẩm "Legends of Liberty, Timeless Stories of Courageous Champions" (tạm dịch "Những huyền thoại về Tự do, Những câu chuyện vượt thời gian về những nhà vô địch dũng cảm" của Rick Green).

Khánh Ngọc biên dịch

SHEN YUN SHOP

Illuminate Autumn

With Shea Yun-inspired Elegance

ShenYunShop.com | TEL: 1.800.208.2384

Estee MORTGAGE

Financing Your World with Esteem Mortgage

ESTEEM MORTGAGE | PURCHASE & REFINANCE CHO VAY TIỀN MUA NHÀ

Ashley Nghi Tăng

Direct: **626.283.9240**
ashleytang999@gmail.com
Senior Loan Officer
NMLS ID 384719

- * Cho vay tiền mua nhà dễ dàng và nhanh chóng trong vòng 21 ngày
- * Refinance (tái tài trợ) giảm các khoản thanh toán hàng tháng và lãi suất xuống thấp nhất
- * Cho vay tiền mua nhà đầu tư không cần chứng minh thu nhập trên giấy thuế
- * Cho vay tiền mua nhà ở các Tiểu Bang: California, Texas, Florida & Colorado & ILinois Maryland & New Jersey &olorado

The TBD-KOT Conditional Approval: Chương trình cho vay đã được "Underwriter" Fully Approved trước khi người mua ký hợp đồng mua nhà, bởi vì Underwriter đã xem xét và chấp nhận income, assets, credit, etc của bạn mua. Tất cả mọi người (Buyer, Seller and Agents) đều yêu thích TBD Approval vì đây là phương pháp an toàn, hiệu quả, và tốt nhất cho các bên mua và bán tránh những rủi ro thiệt thòi có thể xảy ra trong giao dịch mua bán nhà.

Now we can submit a home buyer's credit package for a FULL underwriting review with a To Be Determined (TBD) property address. Esteem Mortgage will Close the loan in 21 Calendar days or less.

Với chương trình này quý khách sẽ có được sự đảm bảo là hồ sơ đã hoàn toàn được chấp nhận-Approved

Esteem Mortgage Corporation. All information contained here in is for information purposed only and, while every effort has been made to insure accuracy, no guarantee is expressed or implied. Any programs shown do not demonstrate all option or pricing structures, Rates, terms, programs and underwriting policies subjects to change without notice. This is not an offer to extend credit or a commitment to lend. All loans subject to underwriting approval. Some products may not be available in all states and restrictions apply. Equal Housing opportunity.

LỊCH SỬ

Alexander Đại Đế trở nên vĩ đại như thế nào?

Phần 2/3: Ba phẩm chất kiệt xuất của một vị thống soái huyền thoại

Điều gì khiến cho một gia đình thống trị lại quý phục trước kẻ thù? “Đồng họ Darius trước Alexander”, tranh vẽ của họa sĩ Charles Le Brun, năm 1660. Cung điện Versailles.

EVAN MANTYK

Dù là hư cấu hay có thật, tất cả những câu chuyện này đã dệt nên một tấm thảm lịch sử huy hoàng về Alexander Đại Đế. Tuy nhiên, chúng lại không cho chúng ta biết một cách mạch lạc hay chắc chắn về điều gì đã làm nên một Alexander vĩ đại như vậy. Theo đó, chúng ta bị dẫn theo một hướng nhận định khác lạ, tầm thường vô nghĩa. Chẳng hạn, những gì mà một học sinh ngày nay có thể nhớ được là một lý thuyết ngộ ngẩn về cái chết của Alexander: (“Bị muỗi đốt!”)

Do đó, chúng ta nên hướng sự chú ý đến nguồn gốc lịch sử sơ khai nhất về Alexander Đại Đế từ sử gia Hy Lạp Diodorus Siculus (90–30 Trước Công nguyên). Ông đã ghi chép giai đoạn lịch sử hàng thế kỷ trước tất cả những nguồn gốc còn sót lại khác. Từ Diodorus, chúng ta có thể tìm được những tính cách tiêu biểu thật sự cho chúng ta thấy được câu chuyện về Alexander Đại Đế.

Nghĩa cử huynh đệ

Alexander dường như có một mối giao tình gắn bó đến khó tin với binh sĩ của mình – đó là tinh thần tương ái, tinh thần đồng đội, tinh thần tiên phong, tình đồng loại, hoặc có lẽ là tinh huynh đệ như những dòng thơ về “hội huynh đệ” trong vở “Henry V” của Shakespeare.

Alexander hình dung bản thân cũng như bao chiến binh khác, không có chút kiêu ngạo hợm hình nào đối với binh sĩ của mình cũng như đối với quan điểm của họ. Ví dụ, khi Alexander đang chuẩn bị tiến vào Á Châu và bắt đầu cuộc chinh phục Đế chế Ba Tư, các quân sư của ông đã ngăn ông lại và khuyên ông nên sinh một người kế vị trước khi ông chết. Tuy nhiên, ông đã phản đối. Diodorus viết:

“Họ khuyên ông nên sinh một người kế vị trước rồi sau đó hãy hoàn thành tâm nguyện của mình, nhưng

Alexander đã hành động, không trì hoãn, và đã lên tiếng phản bác lại họ. Ông chỉ ra rằng sẽ là một vết nhơ nếu chỉ ngồi ở nhà tổ chức hôn lễ và chờ đợi những đứa trẻ chào đời trong khi bản thân ông đã được Hy Lạp phò tá thực việc dẫn dắt cuộc chiến và thừa kế lực lượng bất khả chiến bại của cha mình.”

Tinh huynh đệ hữu hảo còn được biểu hiện khi trận chiến xảy ra, Alexander thường xông pha ra tiền tuyến. Ông thể hiện lòng dũng cảm mà ông hy vọng những binh sĩ cấp thấp nhất của mình cũng như thế.

Có nhiều ví dụ về điều này. Trong một lần chinh phạt, đội quân của ông bao vây một thành phố ở Ấn Độ, và chính Alexander là người đầu tiên vượt qua bức tường thành. Nhưng khi tiến được vào thành phố, ông thấy mình bị kẻ thù bao vây tứ phía.

“Những người Ấn không dám xáp lá cà với ông mà chỉ từ xa phóng lao và bắn tên nhằm về phía ông. Ông loạng choạng trước đòn tấn công của họ. Trong lúc đó, quân Macedonia dựng lên hai chiếc thang và đồng loạt trèo lên khiến cả hai chiếc thang bị gãy. Những người lính ngã nhào xuống đất, bỏ lại nhà vua [Alexander] đơn độc chiến đấu... Khi những người Ấn tiến về phía ông, ông đã chống trả không một chút nao núng. Bên cánh phải, ông nương vào một cái cây mọc sát bức tường, bên cánh trái là bức tường ngăn cản bước tiến của quân Ấn. Ông thể hiện lòng dũng cảm của một vị vua từng trải qua nhiều chiến tích. Ông hăm hở chiến đấu. Nếu đó là chiến công cuối cùng của cuộc đời ông thì đó là một chiến công vô cùng vinh quang. Ông hứng nhiều đòn giáng lên mũ sắt, một vài đòn qua chiếc khiên. Cuối cùng ông bị trúng một mũi tên ở dưới ngực và một cu đánh khiến ông khuỵu xuống.”

Vết thương thực sự nghiêm trọng nhưng Alexander đã được cứu sống và sau đó đã bình phục. Chính phong

thái vô tiền khoáng hậu này đã thu phục lòng trung thành tuyệt đối của những người huynh đệ khi họ dẫn thân vào những vùng đất chỉ được nhắc đến trong những câu chuyện và những truyền thuyết.

Tinh thần hiệp sĩ

Quan niệm hiện đại cho rằng, thật ngu dốt khi cả ngợi một kẻ xâm lược là người có tinh thần hiệp sĩ. Tuy nhiên, đối với tất cả những gì được ghi lại trong lịch sử, chiến tranh và xung đột quân sự chỉ là một hiện thực đôn giản của cuộc sống con người. Vì lẽ chiến tranh là thiên định, chúng ta nên tôn vinh những con người đã khắc họa nên những phẩm chất cao quý như tinh thần hiệp sĩ, lịch thiệp, tinh tế, và những gì mà ngày nay chúng ta gọi là tinh thần hiệp sĩ trong chiến tranh.

Alexander Đại Đế xứng đáng như thế. Đối thủ chính của Alexander là Hoàng đế Ba Tư Darius Đệ Tam. Sau khi đánh bại Darius, Alexander đã chiếm hữu toàn bộ hoàng tộc của Darius ngoại trừ Darius đào thoát được. Alexander lẽ ra có thể hành hình, bỏ tù, lưu đày, hoặc giáng họ thành thường dân. Ngược lại, ông đối xử với thân mẫu của Darius như mẹ của mình và bảo đảm cho bà và vợ của Darius được đối xử y như những gì họ đã từng được hưởng trước đây. Diodorus ghi:

“Alexander để cho bà điếm trang bằng những món đồ trang sức hoàng gia của bà và khôi phục lại phẩm giá trước đây của bà với những thứ của bà. Nhưng hãy nói cho con trai cả những người hầu cận cũ vốn đã được Darius chỉ định cho bà và còn cấp bổng hào quang thiêng liêng. Những người khiêng giá nâng tượng thần đã hứa và nói lên một cách chắc chắn rằng thần đã ban cho Alexander điều đó, và Alexander lại nói: ‘Hỡi thần linh, cuối cùng, giờ đây hãy trả lời câu hỏi của con; con đã trừng phạt tất cả những kẻ sát hại thân phụ của con hay chúng đã trốn thoát khỏi con rồi?’ Chúng ta thấy rằng Alexander đã đặt niềm tin hoàn toàn vào một nhà tiên tri mà ông không hề quen biết. Điều này biểu đạt khá rõ ràng về sự khiêm nhường và lòng hiếu đạo từ một người, tại thời điểm này, là vua của thế giới.

Các chương cuối cùng trong cuộc đời của Alexander tiếp tục chiếu sáng đức tin và các đức tính khác của ông. Chúng ta sẽ xem tiếp trong kỳ sau.

Đón đọc Phần 3/3: Sự sa ngã của vị thống soái tài đức

Ông Evan Mantyk là giáo viên Anh ngữ tại New York và là chủ tịch Hiệp hội các thí sĩ cổ điển.

Khánh Ngọc biên dịch

của Darius trong danh dự và tổ chức tang lễ cấp hoàng gia. Đây là cách đối xử đúng mực với người thuộc dòng dõi hoàng tộc giống như ông. Hoặc như ngày nay chúng ta có thể nói, đó là chính là nghĩa cử cao quý.

Niềm tin thần tuyệt đối

Cuối cùng, đó chính niềm tin thần tuyệt đối của Alexander. Ông luôn bày tỏ sự tôn kính đối với các vị thần Hy Lạp cổ đại cũng như thần Ammon của Ai Cập, và chú ý đến những điềm báo – tức là những dấu hiệu từ thượng đế được truyền đạt thông qua các thầy tu, nhà tiên tri, và các hiện tượng tự nhiên.

Ví dụ, trước khi bắt đầu cuộc chinh phạt Đế chế Ba Tư vĩ đại của mình, “Ông đã long trọng hiến tế cho các vị thần tại Diium ở Macedonia và tổ chức các cuộc thi kịch tình để tôn vinh thần Zeus và các nữ thần Muse... Ông ấy đã tổ chức lễ hội trong chín ngày, đặt tên mỗi ngày theo tên một trong những nữ thần Muse.”

Các nữ thần Muse là những ái nữ của thần Zeus, vị thần bầu trời của Hy Lạp, và là những nữ thần cai quản nghệ thuật. Họ truyền cảm hứng cho các loại hình nghệ thuật như khiêu vũ, âm nhạc, và thơ ca. (Từ ‘âm nhạc’ trong tiếng Anh là ‘music’ bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp cổ ‘mousike’, nghĩa là ‘Nghệ thuật của nữ thần Muse.’)

Khi Alexander tiến đến ranh giới trong cuộc chinh phạt rộng lớn của mình tại Ấn Độ, vượt ra ngoài biên giới Ba Tư, ông lại bày tỏ sự kính ngưỡng của mình: “Lần đầu tiên ông dựng các bàn thờ của mười hai vị thần, mỗi vị cao năm mươi cubit (tương đương hơn 26 mét).

Có lần, ông suýt chết dưới trên một dòng sông. Một lần nữa ông nhận ra rằng mạng sống của mình nằm trong tay các vị thần và liên tưởng số phận của chính mình với chiến binh bán thần Achilles trong thần thoại Hy Lạp. Diodorus viết: “Vị vậy, ông đã dâng hiến bản thân cho các vị thần vì đã vượt qua cơn nguy hiểm sinh tử, cho thấy rằng ông giống như Achilles, đã chiến đấu với một con sông.”

Có lẽ chuyện đáng được kể nhất là khi Alexander đến thăm một ngôi đền Ammon, ông thành tâm tự vấn về mục đích sống của mình, liệu ông có ý định chinh phục thế giới hay không và liệu ông đã trừng phạt được những kẻ đứng sau vụ ám sát cha mình hay chưa.

Khi Alexander được các thầy tư tế dẫn vào đền thờ và đã tổ lòng sung kính vị thần trong một lúc, thì một người đàn ông lớn tuổi giữ chức vụ tiên tri, đến gặp ông và nói: “Hãy vui mừng đi con trai; hãy nhận lấy danh xưng con trai của Thần.” Alexander trả lời, “Con chấp nhận, thưa cha; trong tương lai, con sẽ được gọi là con trai của cha. Nhưng hãy nói cho con biết các liệu cha ban cho con quyền cai trị cả trái đất hay không.” Vị tư tế bước vào vòng hào quang thiêng liêng. Những người khiêng giá nâng tượng thần đã di chuyển theo hiệu lệnh. Nhà tiên tri đã nói lên một cách chắc chắn rằng thần đã ban cho Alexander điều đó, và Alexander lại nói: ‘Hỡi thần linh, cuối cùng, giờ đây hãy trả lời câu hỏi của con; con đã trừng phạt tất cả những kẻ sát hại thân phụ của con hay chúng đã trốn thoát khỏi con rồi?’ Chúng ta thấy rằng Alexander đã đặt niềm tin hoàn toàn vào một nhà tiên tri mà ông không hề quen biết. Điều này biểu đạt khá rõ ràng về sự khiêm nhường và lòng hiếu đạo từ một người, tại thời điểm này, là vua của thế giới.

Các chương cuối cùng trong cuộc đời của Alexander tiếp tục chiếu sáng đức tin và các đức tính khác của ông. Chúng ta sẽ xem tiếp trong kỳ sau.

Đón đọc Phần 3/3: Sự sa ngã của vị thống soái tài đức

Ông Evan Mantyk là giáo viên Anh ngữ tại New York và là chủ tịch Hiệp hội các thí sĩ cổ điển.

Khánh Ngọc biên dịch

Những kỷ niệm thời thơ ấu của họa sĩ Đại Hùng về Trường Xuân.

FILM

‘TRƯỜNG XUÂN’ nhận giải thưởng điện ảnh hàng đầu mặc cho Trung Cộng gây sức ép

EPOCH INSPIRED STAFF

Sau lần ra mắt đầu tiên ở Bắc Mỹ tại liên hoan phim Hot Docs 2022 hồi tháng Năm, bộ phim tài liệu hoạt hình “Trường Xuân” của nhà làm phim Jason Loftus đã nhận được cả hai giải thưởng cao quý nhất.

Sở hữu hai giải thưởng trong lần công chiếu thế giới tại Liên hoan phim tài liệu Thessaloniki vào tháng Ba, thành công và ảnh hưởng của bộ phim đối với khán giả cho thấy quyết tâm của ông Loftus trong việc tiếp tục sản xuất phim dù phải đối mặt với những lời uy hiếp và đe dọa từ nhà cầm quyền Trung Cộng trong quá trình làm phim.

Bộ phim, nhà sản xuất phim và sự can thiệp của Trung Cộng

Phim tài liệu hoạt hình “Trường Xuân” đã nhận được cả hai giải thưởng do khán giả bình chọn tại Liên Hoan Phim Hot Docs và Rogers dành cho Phim hay nhất của Canada vào ngày 08/05, cùng với phim tài liệu điều tra năm 2020 “Ask No question” của ông Loftus. Đây hóa ra là một cái gai đối với Trung Cộng. Cả hai bộ phim đều đi sâu vào chủ đề đàn áp tín ngưỡng ở Trung Quốc, cụ thể là Pháp Luân Công, môn thực hành thiền định được bắt nguồn từ nguyên lý tín ngưỡng truyền thống của Trung Hoa cổ xưa; bao gồm những giá trị căn bản là: chân, thiện, nhân.

“**Trường Xuân** cho thấy những gì điển hình có thể xảy ra khi vắng bóng quyền tự do ngôn luận, hội họp và đức tin.

Jason Loftus, Đạo diễn/Nhà sản xuất

Ông Loftus là nhà làm phim từng đoạt Giải thưởng Peabody và bốn lần được đề cử Giải thưởng Màn ảnh Canada. Loftus sở hữu Loftly Sky Entertainment và công ty con Loftly Sky Pictures chuyên sản xuất phim truyền, chương trình truyền hình, trò chơi và ứng dụng. “Trường Xuân” là bộ phim tài liệu thứ hai của ông trong vai trò nhà sản xuất/đạo diễn.

“Ask No Question” là bộ phim tài liệu đầu tay của đạo diễn Loftus, là cuộc điều tra về âm mưu của chính quyền Trung Cộng trong đó có vụ tự thiêu tại quảng trường Thiên An Môn được dàn dựng vào năm 2001 nhằm vu oan cho

Xem tiếp trang 6

NGHỆ THUẬT

Vẻ đẹp và sự phong phú của đèn thấp sáng thời xưa

HẠ ĐẢO

Cổ nhân thấp sáng vào ban đêm như thế nào? Vẻ đẹp và sự phong phú của đèn thấp sáng thời cổ xưa khiến người ngày nay không khỏi thán phục.

Trước khi có nền văn minh khoa học hiện đại, huy hoàng của văn minh nhân loại là do các bậc tiền nhân tạo ra. Chúng ta chỉ cách thời đó khoảng 300 năm, nhưng lại thấy như quá xa rồi. Thời thượng cổ cách đây hàng ngàn năm, thì càng giống như một câu chuyện thần thoại.

Xem tiếp trang 12

Khi nền văn minh phát triển và phong phú, đèn cũng trở thành một công cụ quan trọng trong các nghi lễ.

Ngon hải đăng Alexandria là ngọn hải đăng đầu tiên được ghi nhận: Bản tái tạo 3D của Ngon hải đăng Alexandria.

Người đàn ông đã chinh phục thế giới: Alexander Đại Đế. Tác phẩm “Entry of Alexander into Babylon” hay “The Triumph of Alexander”, năm 1665, bởi Charles Le Brun. Bảo tàng Louvre.

Họa sĩ Đại Hùng trong một khung hình tĩnh của bộ phim tài liệu "Trường Xuân".

FILM

'TRƯỜNG XUÂN'

nhận giải thưởng điện ảnh hàng đầu mặc cho Trung Cộng gây sức ép

Tiếp theo từ trang 5

Pháp Luân Công và biện minh cho cuộc đàn áp đức tin. Bộ phim nêu bật ảnh hưởng chết người của truyền thông dưới sự cai trị độc tài – một chủ đề mà nhiều người Tây phương có thể liên tưởng đến tình trạng hiện tại của các sự kiện diễn ra trên thế giới.

Bộ phim tài liệu tiếp theo "Trường Xuân" đi sâu hơn vào chủ đề kiểm duyệt của chính quyền độc tài và truyền thông, cũng như những điều mà nhiều người sẽ xem là hành động phi thường đến khó tin để thoát khỏi nó. Bộ phim hoạt hình kể về câu chuyện có thật của một nhóm học viên Pháp Luân Công đã chèn sòng truyền hình của nhà nước Trung Cộng vào năm 2002 nhằm bác bỏ lại phi báng của Trung Cộng về đức tin của họ. Một câu chuyện gây xúc động và truyền cảm hứng về những người sẽ xem là hành động phi thường đến khó tin để thoát khỏi nó.

Giữa các cuộc truy quét của cảnh sát sau sự kiện chen sòng truyền hình táo bạo chưa từng có này, họa sĩ Đại Hùng - họa sĩ minh họa truyền tranh ("Justice League"), "Chiến Tranh Giữa các Vì Sao") cũng là một học viên Pháp Luân Công, đã trốn khỏi quê hương của mình, thành phố Trường Xuân. Cuối cùng vào năm 2008, ông đã bị bắt giữ vì nghệ thuật của mình đã xúc phạm đến Trung Cộng, và sau đó ông đã bị nạn đến Thành phố New York.

Bộ phim kể lại hành trình của ông Đại Hùng – những kỷ ức của ông về sự kiện chen sòng trên truyền hình và hậu quả của việc này. Nghệ thuật của ông đã tạo nên tăng vững chắc và nguồn cảm hứng cho màn trình diễn hoạt hình 3D của bộ phim.

Phỏng vấn nhà sản xuất phim Jason Loftus

Epoch Inspired: Sau bộ phim tài liệu điều tra "Ask No Questions", tại sao ông tiếp tục đi sâu thêm về chủ đề bức hại Pháp Luân Công trong bộ phim tiếp theo có tựa đề "Trường Xuân"?

Ông Jason Loftus: Tôi đã có vinh dự được nghe một vài câu chuyện không khỏi chấn động tâm can. Là một nhà làm phim, bạn muốn truyền tải điều gì đó vào tác phẩm, vì vậy bạn tìm kiếm những câu chuyện thể hiện điều gì đó khác lạ và kỳ diệu về tinh thần của nhân loại, hoặc tiết lộ điều gì đó về những tình trạng đang diễn ra trên thế giới. Thật không may, Pháp Luân Công và hoàn cảnh khó khăn của các học viên ở Trung Quốc ít được nhiều người biết đến. Nhưng vì thế mà cũng có một số câu chuyện tuyệt vời để chia sẻ, những câu chuyện đề cập đến các chủ đề có tầm ảnh hưởng phổ quát và liên quan với tất cả chúng ta. Tôi hy vọng rằng thông qua hai bộ phim tài liệu này, mọi người sẽ hiểu thêm về Pháp Luân Công và những gì nhóm người này đã chịu đựng ở Trung Quốc.

Epoch Inspired: Điều gì khiến ông xúc động hoặc có ấn tượng nhất trong quá trình sản xuất bộ phim này?

Ông Jason Loftus: Câu chuyện này nhuộm màu bi thương, nhưng tôi cảm thấy chấn động bởi tinh thần của những niềm hy vọng của nhiều nhân vật trong phim đang gìn giữ, dù cho hoàn cảnh có khắc nghiệt đến nhường nào.

Epoch Inspired: Nội dung của bộ phim "Trường Xuân" liên quan đến tất cả chúng ta như thế nào?

Ông Jason Loftus: Tôi tin rằng tất cả chúng ta đều tôn kính khi ai đó dám nói sự thật trong lúc đối mặt với quyền lực, đặc biệt là với cái giá phải trả rất cao. Khát khao tự do và tìm kiếm sự thật là chân lý

Ông Jason Loftus, đạo diễn/nhà sản xuất bộ phim "Trường Xuân", tại buổi chiếu phim ở Toronto vào ngày 03/05/2022.

ALLEN ZHOU/THE EPOCH TIMES

“Để bạn tự kiểm duyệt công việc của chính mình, họ cần để bạn bán khoản về những gì họ đã biết và lo sợ về những gì họ có thể làm.”

Jason Loftus, Đạo diễn/Nhà sản xuất

phổ quát. Bộ phim "Trường Xuân" nói lên rằng điều gì có thể xảy ra khi quyền tự do ngôn luận, hội họp và tín ngưỡng bị bác bỏ và chúng có khả năng gây hủy hoại như thế nào. Đây cũng là một câu chuyện chứa đầy cảm hứng về một số người phải trả giá đến mức nào khi lên tiếng chống lại sự bất công.

Điều thú vị là sự kiện này đã tròn 20 năm, nhưng khán giả luôn bày tỏ với tôi rằng họ cảm thấy bộ phim này được trình chiếu vô cùng đúng lúc và đó là điều cần thiết ngay lúc này. Chúng ta đang chứng kiến sự việc quá nhiều tàn bạo và bất công trên thế giới vẫn đang hoành hành, chẳng hạn như một số khía cạnh kinh khủng hơn của cuộc bức hại Pháp Luân Công, họ sẽ phải đối mặt với những hệ lụy nghiêm trọng trong việc tiếp cận Trung Quốc, sự nghiệp, và thậm chí có thể là gia đình của họ.

Vì thế, nhiều người đã tránh thảo luận về những chủ đề này. Điều này không có nghĩa là không có một vài cá nhân xuất sắc, dũng cảm đưa tin về Pháp Luân Công, đặc biệt là trong những ngày đầu của cuộc bức hại. Có chứ. Tuy nhiên, mức độ nhạy cảm xung quanh chủ đề Pháp Luân Công, cùng với sự cố gắng bởi nhò bằng được đối với Pháp Luân Công thông qua truyền truyền rầm rộ, đã khiến nhiều người quay lưng. Đa số các nhà báo không mấy tin tưởng vào những gì mà chính quyền Trung Cộng phi báng Pháp Luân Công, nhưng nó vẫn có tác động. Mọi người sẽ nghĩ rằng nếu thậm chí có một phần nhỏ của những gì

Epoch Inspired: Trong khi thực hiện bộ phim này, ông đã phải đối mặt với những mối đe dọa và sự can thiệp từ chính quyền Trung Cộng. Ông có thể cho chúng tôi biết thêm về điều đó không? Ông đã phản ứng lại như thế nào và có dự đoán điều bất lợi sẽ xảy ra không?

Ông Jason Loftus: Khi tôi bắt đầu thực hiện dự án này (và một phim tài liệu tương tự khác, "Ask No Question"), tôi đang sản xuất một trò chơi điện tử được phát hành bởi Tencent, một tập đoàn truyền thông lớn ở Trung Quốc. Trò chơi đã được chấp thuận bởi hai cơ quan kiểm duyệt của chính phủ Trung Quốc.

Chúng tôi đã phỏng vấn nhiều người cho cả hai bộ phim và thông tin về những việc chúng tôi làm ngày càng lan rộng. Sau đó, ngay thời điểm trò chơi ra mắt, tựa game của chúng tôi đã biến mất khỏi kho ứng dụng của Tencent một cách khó hiểu. Một vài ngày sau chúng tôi nhận ra rõ ràng không phải là vấn đề kỹ thuật. Và khi chúng tôi nhận một cuộc gọi, tôi đã ghi âm cuộc gọi đó. Tôi được thông báo thực tiếp rằng Chính phủ Trung Cộng đã liên hệ với Tencent và yêu cầu họ phải chấm dứt hợp tác với công ty

(Trái) Một nhân vật trong phim trong cảnh đang chạy trốn khỏi sự truy bắt của cảnh sát.

(Phải) Cảnh trong phim: Một vụ bắt giữ bạo lực tại Trường Xuân, Trung Quốc.

của tôi. Họ nói rằng đó không phải là vấn đề ở trò chơi. Người đại diện của tôi đã hỏi rằng nhóm của tôi có liên quan đến bất kỳ điều gì "không phù hợp với đường hướng của chính phủ" hay không. Tencent đã buộc phải cúi đầu trước áp lực của chính phủ. Tôi đã đưa bản ghi âm đó vào bộ phim đầu tay mà tôi phát hành năm 2020.

Đương nhiên, tôi nhận thức được bản chất nhạy cảm của vấn đề nhân quyền ở Trung Quốc, đặc biệt là vấn đề Pháp Luân Công. Chúng tôi đã phỏng vấn các nhà báo cho bộ phim "Ask No Question"; những người này đã lo ngại khi nói chuyện cụ thể trên máy ghi âm vì sợ bị chính quyền trả thù. Dấu sao thì điều đó vẫn xảy ra. Trên thực tế, chế độ độc tài sử dụng các biện pháp trừng phạt kinh tế để bịt miệng những tiếng nói bất đồng chính kiến.

Epoch Inspired: Nhiều người sẽ nhượng bộ trước một tội hậu thư như vậy. Tại sao ông lại không bị khuất phục?

Ông Jason Loftus: Tôi sẽ không cho rằng đó là một tội hậu thư. Trên thực tế, tôi tin rằng áp lực và chiến thuật hù dọa từ chính phủ Trung Cộng thường xuyên "lấp ló" ở hậu trường hơn là công khai.

Họ không nói, "Nếu bạn làm điều X, chúng tôi sẽ làm Y." Điều đó hẳn sẽ kém hấp dẫn hơn trong việc tạo ra sự tự kiểm duyệt. Để bạn tự kiểm duyệt công việc của chính mình, họ cần để bạn bán khoản về những gì họ đã biết và lo sợ về những gì họ có thể làm. Sau đó, trong tiềm thức của mình, bạn bắt đầu sàng lọc các hành vi và ngôn từ. Họ sẽ mở rộng sức mạnh đáng kể nếu họ có thể để bạn tự là cảnh sát của mình và luật chơi là theo kiểu mập mờ.

Tôi đã nhận thấy từ bộ phim trước của mình "Ask No Question" rằng có nhiều ký giả, vài người nói rằng họ có thể hiểu được vấn đề, và tính toán được mất. Họ nhận thức được rằng nếu họ tiếp cận các chủ đề mang tính nhạy cảm, chẳng hạn như một số khía cạnh kinh khủng hơn của cuộc bức hại Pháp Luân Công, họ sẽ phải đối mặt với những hệ lụy nghiêm trọng trong việc tiếp cận Trung Quốc, sự nghiệp, và thậm chí có thể là gia đình của họ.

Vì thế, nhiều người đã tránh thảo luận về những chủ đề này. Điều này không có nghĩa là không có một vài cá nhân xuất sắc, dũng cảm đưa tin về Pháp Luân Công, đặc biệt là trong những ngày đầu của cuộc bức hại. Có chứ. Tuy nhiên, mức độ nhạy cảm xung quanh chủ đề Pháp Luân Công, cùng với sự cố gắng bởi nhò bằng được đối với Pháp Luân Công thông qua truyền truyền rầm rộ, đã khiến nhiều người quay lưng. Đa số các nhà báo không mấy tin tưởng vào những gì mà chính quyền Trung Cộng phi báng Pháp Luân Công, nhưng nó vẫn có tác động. Mọi người sẽ nghĩ rằng nếu thậm chí có một phần nhỏ của những gì

chính quyền Trung Cộng tuyên truyền là đúng, thì việc động chạm tới nhóm người này [học viên Pháp Luân Công] là không đáng với cái giá phải trả quá lớn.

Tôi chợt nhận ra rằng, mặc dù hậu quả tài chính là có thật, nhưng nếu tôi và những người khác đều tính toán được mất tương tự như vậy, nhiều câu chuyện sẽ đơn giản là không có ngày được đưa ra ánh sáng. Tôi cũng được truyền cảm hứng bởi những người đến từ Trung Quốc mà tôi đã gặp. Họ đã phải trải qua nhiều lần bị giam giữ, tra tấn, và mất đi sinh kế hoặc nhà cửa. Tuy vậy, họ vẫn kiên trì kể lại câu chuyện của mình. Tôi tin rằng nếu họ sẵn sàng trải qua những hoàn cảnh khắc nghiệt này để lên tiếng, thì tôi nên tận dụng sự tự do và thoải mái mà mình có để giúp họ lan tỏa câu chuyện.

Epoch Inspired: Các nhà chức trách Trung Cộng cũng đã liên hệ với gia đình ở Trung Quốc của vợ ông và cũng là cộng sự làm phim, cô Masha Loftus. Tại sao Trung Cộng lại đi xa đến mức đe dọa những người thân của vợ ông ở Trung Quốc?

Ông Jason Loftus: Đúng vậy, vào khoảng thời gian chính quyền Trung Cộng ép buộc Tencent phải cắt đứt hợp đồng với công ty của tôi, cơ quan an ninh quốc gia của Trung Cộng đã bắt đầu gọi điện cho gia đình người thân của vợ tôi ở miền Đông Bắc của Trung Quốc và cảnh báo với họ rằng nhà nước "biết chúng tôi đang làm gì ở hải ngoại". Đó rõ ràng là một mối đe dọa hoặc cảnh báo nào đó. Chúng tôi nghi ngờ rằng họ đã thông qua WeChat của vợ tôi để tìm kiếm các tài khoản liên lạc ở Trung Quốc, vì vậy có ấy đã xóa ứng dụng này.

Về lý do vì sao họ làm điều này, tôi đoán rằng họ đang thử nghiệm nhiều đờn bảy khác nhau để xem mọi người phản ứng như thế nào. Nếu họ nhận ra rằng việc gây áp lực lên gia đình hoặc công ty đang có tác dụng, họ biết rằng họ có thể làm nhiều hơn để khiến bạn hành động theo cách họ muốn.

“Chúng ta đang chứng kiến sự việc quá nhiều tàn bạo và bất công trên thế giới vẫn đang hoành hành, những sự việc ấy không thể diễn ra nếu không có sự dấn dưng và duy trì từ một câu chuyện giả dối.”

Jason Loftus, Đạo diễn/Nhà sản xuất

Thay vào đó, tôi đã viết một bài báo về điều này trên Wall Street Journal. Tôi cũng công bố các đoạn ghi âm về những gì họ đã làm cho doanh nghiệp và gia đình của tôi vào bộ phim trước. Lần này họ đã không cố gắng dùng các chiến thuật tương tự nữa.

Epoch Inspired: Cho đến nay, ông đã nhận được phản hồi của mọi người như thế nào đối với bộ phim "Trường Xuân"?

Ông Jason Loftus: Chúng tôi đã có buổi ra mắt thế giới tại Liên hoan phim tài liệu Thessaloniki và buổi ra mắt ở Bắc Mỹ tại Liên hoan phim Hot Docs. Cả hai đều là những liên hoan phim tài liệu danh giá, và chúng tôi đã nhận được nhiều giải thưởng, bao gồm cả giải thưởng do khán giả bình chọn hàng đầu tại cả hai liên hoan. Điều đó trao cho bạn ý tưởng về cách mà mọi người phản ứng với bộ phim này, và là một nhà sản xuất phim, điều đó vô cùng khích lệ. Bạn làm phim bởi vì điều gì đó khiến bạn xúc động và bạn hy vọng sẽ thực thi công lý với chủ đề mà bạn gặp được để những người khác cũng có thể được lay động theo cách tương tự. Nhiều người đã bày tỏ với tôi rằng họ rất xúc động trong suốt buổi công chiếu hoặc họ thức dậy vào sáng hôm sau với bộ phim còn lâng lâng lại trong tâm trí. Tôi phải nói rằng, tôi rất xúc động khi nghe những phản hồi như thế.

Epoch Inspired: Khán giả có thể mong đợi loại trải nghiệm như thế nào?

Ông Jason Loftus: Đây là lần đầu tiên sau hai năm Liên hoan phim Nhân quyền có thể tổ chức một sự kiện trực tiếp, và chúng tôi rất vui khi có mặt trong số mười bộ phim chiếu tại hai địa điểm danh dự – Trung tâm Lincoln và Trung tâm IFC.

Bộ phim này được sản xuất cho màn ảnh rộng. Phim được tạo ra ở định dạng Cinema 4K, 2.39 Scope (siêu rộng), cho phép người xem thực sự tận hưởng kỹ năng nghệ thuật của họa sĩ minh họa Đại Hùng khi ông hồi tưởng lại câu chuyện kinh tâm động phách này.

Thanh Ân biên dịch

Nhà làm phim Jason Loftus và họa sĩ Đại Hùng (Daxiong) trong một khung hình tĩnh của bộ phim tài liệu "Trường Xuân".

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSBLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494

(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đồ Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

Được Phát Triển Bởi Vua Đầu Bếp John

- Đầu bếp nổi tiếng
- Trên 30 năm kinh nghiệm về ẩm thực
- Có hàng triệu người theo dõi trên YouTube và mạng xã hội
- Giám khảo các cuộc thi ẩm thực

Tập hợp các loại Nước sốt Đặc chế mới.

- Nước sốt XO**

Hương vị Hồng Kông nổi bật Umami ngon trong chai
- Nước sốt dầu ớt đỏ**

Thật nhiều hương vị Lâm bạn không thể quên hương vị châu Á
- Nước sốt cay**

Được pha trộn điều luyện và linh hoạt Không thể thiếu cho các món chiên

Có bán tại:

MasterChefJohn.com
Amazon.com
Walmart.com

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN KHÔNG CHẤT PHỤ GIA KHÔNG DÙNG CHẤT ĐIỀU VI

Xem thêm video của Chef John trên:

Sản xuất tại CANADA

Taste Show

Bộ phim kể lại hành trình của ông Đại Hùng – những kỷ ức của ông về sự kiện chen sòng trên truyền hình và hậu quả của việc này.

Bức tượng hai mặt của Thần Janus ở Reggio Emilia, Ý.

Nhìn lại năm 2021 trong Tháng của Thần Janus, *Phần 1/4*

Từ bỏ mục đích sống vì cảm xúc của chúng ta

JAMES SALE

Năm nay, chúng ta đã đi qua tháng Giêng rồi. Tháng Giêng được đặt theo tên của vị thần La Mã Janus, người có hai cái đầu: một cái nhìn về phía trước, có nghĩa là ông là vị thần của sự khởi đầu mới và một cái đầu nhìn về phía sau, có nghĩa là ông là vị thần của trí tuệ. Bởi vì, tất nhiên, chúng ta cần phải học hỏi từ những gì đã trải qua trước đó, và không làm được điều đó nghĩa là chúng ta sẽ rơi vào một chu kỳ thất bại và tuyệt vọng vô ích. Do đó, nếu tôi mời quý vị xác định điều quý vị cho là quan trọng nhất, quan trọng hoặc đáng chú ý nhất trong năm 2021, quý vị sẽ nói gì?

Tôi đoán hầu hết chúng ta đều muốn nói về những điều quan trọng: chắc chắn, COVID, nó vẫn tồn tại và hoạt động, và tất cả các hậu quả của nó. Hoặc có thể quý vị nghĩ năm đầu tiên trong nhiệm kỳ tổng thống của ông Joe Biden đáng để bình luận hơn nhiều? Hay thậm chí,

Nếu giống như Thần Janus, chúng ta nhìn lại năm 2021 để bồi đắp cho trí tuệ của mình, để chúng ta có thể xem xét một cách rõ ràng hơn về phương hướng tới đây.

đó có phải là các vấn đề quốc tế như những gì Trung Quốc hay Nga đang làm và những căng thẳng đang gia tăng? Hay biến đổi khí hậu – điều đó có cần giải quyết không? Đây đều là những việc lớn và quan trọng, nhưng đối với tôi, đôi khi tôi nghĩ rằng chúng ta cần một cách tiếp cận theo phong cách của thám tử Sherlock Holmes hơn là để xem xét dữ liệu.

Quý vị sẽ nhớ lại rằng ông Holmes thường xuyên từ chối những manh mối lớn mà bác sĩ Watson và những người khác luôn nghĩ rằng đã giải quyết được vụ án; đối với ông Holmes, những chi tiết nhỏ thường tiết lộ ra nhiều nhất. Và vì vậy, nếu giống như Thần Janus, chúng ta nhìn lại năm 2021 để bồi đắp cho trí tuệ của mình, để chúng ta có thể xem xét một cách rõ ràng hơn về phương hướng tới đây, tôi muốn xác định một chi tiết nhỏ mà tôi đã nhận thấy với tần suất ngày càng tăng.

Xu hướng gần đây

Và chuyện là thế này: Là một người kinh doanh, tôi là một người dùng thường xuyên

của LinkedIn. Tôi đã dùng LinkedIn được hơn 10 năm, thực sự gần với thời điểm nó bắt đầu hiện diện. Đối với những người chưa biết, LinkedIn là một loại nền tảng, giống như Facebook; nhưng cũng không giống như Facebook, nó được dành cho các kết nối cá nhân, gia đình, bằng hữu, các mối quan hệ, dành cho mạng lưới kinh doanh. Toàn bộ ý định của LinkedIn (và có khoảng hơn 770 triệu người trên đó) là để thúc đẩy kinh doanh: tuyển dụng, bán hàng, kết nối mạng, v.v. Người ta đăng nội dung công việc trên đó, không phải nội dung cá nhân (trừ vài trường hợp tương đối hiếm). Đó là mục đích của LinkedIn.

Nhưng vào năm 2021, chúng ta có rất nhiều bài đăng – như một đợt tuyết lở các bài đăng – mà trước hết tất cả đều kết nối với xu hướng “tích cực” ủng hộ sức khỏe, tới đây, tôi muốn xác định một chi tiết nhỏ mà tôi đã nhận thấy với tần suất ngày càng tăng.

Thứ hai, khi những chế bản không nguyên bản này sinh sôi nảy nở, thì mặt tối của chúng đã lớn dần lên. Cụ thể, LinkedIn hiện nay có rất nhiều bài đăng về các vấn đề tinh thần cá nhân của mọi

Triết gia Philo của vùng Alexandria, trong cuốn sách của André Thevet năm 1584: “Chân Dung và Cuộc Đời Thật của những Người Dân Ông Hy Lạp, Latinh, và Pagan Lừng Danh”.

người, trầm cảm, hội chứng mạo danh, tự tử [của người thân hoặc bạn bè], và tương tự như thế cùng những thứ rõ ràng KHÔNG liên quan đến kinh doanh – ngoại trừ, tất nhiên là, hiện nay đã được xem như bình thường trên LinkedIn.

Tất cả những thứ tình cảm, những thứ riêng tư này đang tự trở thành một công việc kinh doanh! Điều này thật đáng ngạc nhiên và hoàn toàn khác với những gì chúng ta từng xem là kinh doanh: một giao dịch giữa hai bên trong đó thể hiện sự trung thực, lịch sự, tôn trọng, dè dặt hoàng và thiện chí vì lợi ích chung. Kinh doanh không hề được cho là thay thế cho mối liên hệ sâu sắc hơn giữa con người với gia đình, bạn bè và vòng kết nối xã hội rộng lớn hơn của một người. Đó có lẽ là dấu hiệu cho thấy những mối quan hệ sâu sắc hơn như vậy hiện đã đến lúc sụp đổ, đó là lý do vì sao những người kinh doanh đang tìm kiếm những mối quan hệ sâu sắc như vậy trong các bài đăng trên LinkedIn.

Ngoài ra, trong tất cả hỗn độn cảm xúc này, cảm giác rằng nhiều người trong số những người này đang tìm kiếm – thậm chí là thêm muốn – một loại xác nhận nào đó cho trải nghiệm của họ. Việc xác nhận xảy ra theo hai cách. Đầu tiên, họ khiến những người theo dõi của họ bình luận bằng những cụm như “thật đúng cảm”, “chân thực”, “thật”; và sau đó, mục tiêu dài hạn dường như là bình thường hóa tình trạng bệnh lý. Tôi nói “bệnh lý” không phải như một lời kêu gọi phán xét mà là một lời nhắc nhở rằng trầm cảm hoặc tự tử là không bình thường hoặc không mong muốn. Người khỏe mạnh tìm cách tránh những tình trạng này. Điều chúng ta muốn là niềm vui và cuộc sống.

Nói một cách khác, thay vì được xác nhận rằng có vấn đề về sức khỏe tâm thần là bình thường vì rất nhiều người khác mắc phải và có thể liên quan đến họ, tốt hơn hết là quý vị nên suy nghĩ về câu hỏi này: Tôi có thể làm gì để giải quyết các vấn đề về tâm thần? Đúng vậy, sự hỗ trợ từ những người khác có thể rất quan trọng trong những tình huống này, nhưng rắc rối đang leo thang trên LinkedIn (và những nơi khác) là chúng ta hình thành các nhóm tán dương các vấn đề của mình hơn là tìm cách giải quyết hoặc vượt qua chúng.

Và điều này dẫn đến một mô hình khác mà tôi đã nhận thấy với nhiều bài viết đó. Thông thường, khi họ vật lộn với việc thể hiện trạng thái tinh thần và ý nghĩ tự tử của mình, ở đâu đó, họ tiết lộ rằng họ không thể nhìn thấy mục đích của cuộc sống, hoặc nhìn thấy một điểm nào đó trong bất cứ điều gì. Sau đó, để vấn đề chưa được giải quyết, họ kết luận bằng những gì tốt nhất có thể làm: một chế bản cuối cùng và phổ biến nhất ở đây chắc chắn phải là “Vị vậy, tất cả mọi người, hãy từ từ.” Họ để lại cho chúng ta tình hợp lý (và khát vọng đạo đức cuối cùng của thời Khai sáng) về chủ đề mang tính ý nghĩa. Tuy nhiên, đáng buồn thay, đạo đức tự nó không tạo ra ý nghĩa, vì làm thế nào mà “hãy từ từ” lại góp phần giúp một người nhìn thấy mục đích của cuộc sống?

Vô định

Có lẽ công thức ban đầu của chế bản “Hãy từ từ” là từ triết gia Philo của Alexandria (khoảng năm 20 trước CN–50), người được cho là đã nói: “Hãy từ từ. Mọi người quý vị gặp đều đang có một vấn đề lớn.” Từ từ, tất nhiên, là một điều tốt và phù hợp với tất cả các truyền thống tôn giáo chính, nhưng nếu tách khỏi những bối cảnh tôn giáo này, nó có ý nghĩa gì? Thực ra, “Hãy từ từ” chỉ là một câu nói qua quýt và bảo hiệu đức hạnh mà ở phía dưới, nói rằng “Tôi thực sự là một người tốt, phải

Thần Janus có hai khuôn mặt (ngoài cùng bên phải) xuất hiện trong tác phẩm “The Triumph of History over Time” (1772) của Anton Raphael Mengs, trích đoạn một phần của bức bích họa trên trần nhà tại Camera dei Papiri của Vatican.

Chúng ta hình thành các nhóm tán dương các vấn đề của mình hơn là tìm cách giải quyết hoặc vượt qua chúng.

không? Hãy xác nhận cho tôi.”

Đây là chi tiết nhỏ mà tôi nhận thấy. Giống như COVID, nhu cầu được xác nhận này đã trở thành một bệnh dịch ngay cả trên LinkedIn; vì vậy, tôi không biết nó như thế nào trên các trang mạng xã hội khác mà tôi không theo dõi sát sao. Nhưng điều quan trọng là nó đang cho chúng ta biết một điều rất quan trọng về con người và xã hội: Con người ngày càng cảm thấy – và với số lượng ngày càng nhiều người – hoàn toàn lạc lối. Họ không biết họ là ai, họ sẽ đi về đâu và tại sao. Họ đang ở trong tình trạng hỗn loạn và khó khăn về cảm xúc, và đối với tôi, bộ phận lý trí hầu như đang tự ngừng hoạt động khi mọi người tự bỏ rơi chính mình để đi theo cách mà họ cảm nhận (để cảm xúc dẫn dắt).

Tất nhiên, cảm xúc của chúng ta thay đổi; nó là thứ không ổn định. Vì vậy, với tư cách là một phong vũ biểu đánh giá chúng ta là ai, nó rất không đáng tin cậy – giống như thời tiết ở Anh vậy!

Tất nhiên, không có giải pháp dễ dàng nào cho vấn đề này. Nhưng nếu tôi bắt đầu phác thảo một khởi đầu (cho Thần Janus), tôi sẽ bắt đầu với một mô hình quan trọng như đã phác thảo trong cuốn sách của tôi “Lập Bản Đồ Động Lực để Huấn Luyện” (đồng tác giả với ông Bevis Moynan) và được giới thiệu trong cuốn sách nổi tiếng của ông Stephen Covey “7 Thói Quen của Những Người Có Hiệu Quả Cao”. Về căn bản, một con người và toàn bộ nhân loại được tạo thành từ bốn cấp độ hoặc cấp độ thiết yếu: cơ thể (hoạt động thể chất), cảm xúc (cảm xúc), tâm trí (suy nghĩ tinh thần) và tinh thần (sự hiểu biết/tâm linh, cũng có thể được một số người mô tả là “hiện sinh”). Các cấp độ này

không rời rạc; chúng tác động lẫn nhau.

Một sai lầm chính mà thế giới phương Tây đã vướng phải là họ đã dự đoán mức độ thể chất (thân thể) là quan trọng nhất. Chúng ta thấy điều này hàng ngày khi những người chạy bộ chạy ngang qua chúng ta; những người đi xe đạp đạp với tất cả bộ đèn pha của họ; số lượng thành viên phòng tập thể dục tăng lên; khi những thử thách cho các cuộc chạy marathon thu hút hàng chục ngàn người; đồng hồ sức khỏe nổ rộ, v.v. Và sau đó chúng ta có nhu cầu dinh dưỡng để giảm cân, khỏe mạnh, sống mãi mãi, và các sáng kiến của chính phủ hoặc cơ quan địa phương tìm cách giảm hàm lượng chất béo hoặc đường trong các bữa ăn ở trường, v.v. Chưa bao giờ người ta tập trung vào việc đạt được sức khỏe thể chất trong khi đồng thời gặp phải tình trạng béo phì gia tăng và các vấn đề sức khỏe liên quan đến ma túy và thức uống.

Những điều gì sẽ xảy ra nếu thay vì cố gắng khắc phục các vấn đề của chúng ta ở cấp độ thể chất – chế độ ăn uống và tập thể dục – chúng ta lại cố gắng xem xét cuộc sống của mình ở cấp độ tinh thần (hoặc hiện sinh ‘existential’)? Điều đó sẽ như thế nào? Tôi nghĩ rằng có ba câu hỏi chính mà chúng ta cần tự hỏi mình liệu chúng ta có cơ hội thực sự vật lộn với một số vấn đề hay không. Trong phần 2 của bài viết này, tôi sẽ phác thảo những gì tôi nghĩ về ba câu hỏi này. Có lẽ, giống như Thần Janus, quý vị có thể muốn nhìn về phía trước và tìm hiểu xem chúng có thể là gì.

Phần 2/4: Tâm quan trọng của câu hỏi: Tại sao chúng ta tồn tại?

Ông James Sale đã có hơn 50 cuốn sách được xuất bản, gần đây nhất là “Mapping Motivation for Top Performing Teams” (Routledge, 2021). Ông đã được đề cử cho Giải thưởng Pushcart thơ 2022, ông đã giành giải nhất trong cuộc thi thường niên của Hội các nhà thơ cổ điển 2017, trình diễn nhà tại Camera dei Papiri của Vatican.

Văn Du biên dịch

Chúng ta là một quốc gia bị ám ảnh bởi thể chất của chúng ta.

VOU STUDIO/SHUTTERSTOCK

ALL PHOTOS COURTESY OF HANNAH JENSEN

NGHỆ THUẬT - THỦ CÔNG

Những tác phẩm chạm khắc độc đáo trên nền sơn Acrylic

EPOCH INSPIRED STAFF

Một nghệ sĩ người New Zealand đã tìm ra cách chạm khắc độc đáo bằng việc sử dụng các công cụ in khắc gỗ truyền thống để cho ra đời nhiều bức tranh chạm khắc rực rỡ, sinh động với họa tiết chủ đạo là hình ảnh động vật và thiên nhiên.

Cô Hannah Jensen, 37 tuổi, sống ở vùng Christchurch, New Zealand, là một nghệ nhân chạm khắc. Sau khi phác thảo các mẫu thiết kế bằng phấn trên mặt gỗ, cô ấn dụng cụ của mình vào lớp acrylic vẫn còn khá mềm ấy, bằng những động tác vô cùng tinh tế, cô bóc dần những lớp vảy nhựa màu. Phương pháp của cô là chạm khắc từng lớp từng lớp một trên phần sơn acrylic đã được đổ trước đó, dần dần khiến hình ảnh động vật lộ ra.

Tuy nhiên, để chuẩn bị cho giai đoạn này, Hannah đã dành khoảng bốn hay sáu tuần để phủ lên tấm gỗ những lớp sơn có màu sắc tương phản không liên quan đến nhau – có thể lên tới 85 lớp màu.

Không hình dáng, không đường nét, không độ tương phản hay bất kỳ hình ảnh nào; chỉ là các lớp sơn đổ phăng trên tấm gỗ. Khi thực hiện công việc này xong, cô bắt đầu vẽ các thiết kế của mình lên đó, dựa trên hình ảnh đã được nghiên cứu trước, và bắt đầu quá trình chạm khắc.

Quá trình này có thể mất từ một ngày đến tám tuần để cho ra đời một tác phẩm hoàn chỉnh, tùy thuộc vào kích thước của tác phẩm. Cô đã khắc lên những loài động vật và những cảnh hoa cỏ với mục đích trang trí. Cô không sử dụng những dụng cụ và kỹ thuật như việc khắc gỗ thông thường, mặc dù công việc này đúng là chạm khắc, nhưng chúng giống với các tác phẩm sơn mài Á Châu hơn.

Đối với bề mặt của tác phẩm, Hannah chọn dùng rất nhiều hình dáng khác nhau, từ lớn đến nhỏ, từ các tấm gỗ dạng tròn hay chữ nhật truyền thống, cho đến

Cô Hannah Jensen bên tác phẩm của mình.

những vật dụng độc đáo như một tấm ván trượt nước.

Chiếm chủ đạo trong các tác phẩm của cô là hình ảnh thiên nhiên và động vật hoang dã. Hannah thường đem đến cho khán giả phong vị Đông phương với những họa tiết đậm chất Á đông: họa tiết hình hoa như hoa mẫu đơn, hoa cúc, họa tiết hình chim như hình ảnh những con công. Tuy nhiên tác phẩm của cô cũng có mô tả những hình ảnh thực tế hơn như loại chim kiwi, quạ và các loại chim khác, kể cả ngựa vằn, voi, ngựa, trâu và sư tử.

Hannah tình cờ tìm ra phương pháp kết hợp giữa việc vẽ tranh và chạm khắc gỗ độc đáo này khi cô đang theo học năm thứ hai tại Đại học Công nghệ Auckland năm 2003. Từ thời điểm đó, cô chưa bao giờ hối tiếc. Đã 18 năm trôi qua tính đến thời điểm hiện tại, người nghệ sĩ này đã sáng tác hàng trăm tác phẩm chạm khắc cho các khách hàng khắp thế giới, cũng như sáng tạo ra một loạt tác phẩm mang đậm phong cách cá nhân.

Chia sẻ với The Epoch Times, cô nói, “Những ý tưởng của tôi đều khởi phát từ nội tâm. Một câu chuyện mà tôi muốn chia sẻ, một ý tưởng cứ trở đi trở lại trong đầu óc, ám ỉ ở đó, và rồi theo thời gian, điều đó lớn dần lên để trở thành một thứ tôi muốn thể hiện ra qua việc chạm khắc. Ý tưởng của tôi có thể tồn tại cùng tôi hàng năm trời cho đến cuối cùng tôi thôi hẳn vào cho chúng. Tôi kiên nhẫn chờ ý tưởng cho từng tác phẩm từ từ phát triển, đến khi có thể hình dung được toàn cảnh trong đầu, tôi mới nghĩ đến màu sắc, kích thước, và bắt đầu với việc đặt bảng vẽ, tạo ra các lớp sơn, vẽ chúng ra và rồi chạm khắc; và để kết thúc, tôi tạo ra chiều sâu cho tác phẩm bằng cách sử dụng một lớp sơn pha và phủ lên bề mặt tác phẩm.”

Cũng như nhiều nghệ sĩ khi thử nghiệm phương cách mới trong sáng tác, cảm giác thiếu tự tin đôi khi cũng che mờ tầm nhìn của cô. Cô có cách riêng để

đối diện sự hoang mang ấy.

Cô nói, “Đặt niềm tin vào bản thân sẽ đem đến cho bạn một khởi đầu tốt đẹp. Câu hỏi mà tôi thường đặt ra cho mình trước mỗi tác phẩm chạm khắc là ‘Làm cách nào tôi có thể tạo ra những kết cấu này chỉ bằng một dụng cụ nhỏ bé này thôi?’ Tôi chỉ chọn sử dụng một dụng cụ, và đó là một thử thách tuyệt vời để đối diện mỗi khi tôi bắt đầu một tác phẩm mới. Và dĩ nhiên, theo thời gian, tôi đã định ra một phong cách riêng, nhưng tôi vẫn giữ cho mọi thứ được lý thú và tinh khôi [như lúc ban đầu]; điều đó mãi mãi mở mang tầm hiểu biết của tôi.”

Buổi triển lãm cá nhân gần đây nhất của cô, năm 2018, đã trưng bày các tác phẩm ưa thích của cô, bao gồm các tác phẩm chạm khắc khổng lồ, chi tiết và tỷ mỉ về các loài động vật lớn như linh dương kudu lớn (greater kudu), báo gấm, voi, và một đàn ngựa Camargue nhỏ – “mỗi tác phẩm là một sản phẩm đầy sức thuyết phục, đã làm nổi bật các đặc điểm kết cấu và tính cách của từng con vật,” cô chia sẻ.

Trong tương lai, người nghệ sĩ này hy vọng có thêm nhiều khám phá sâu hơn để thúc đẩy các đàm luận về bảo tồn động vật hoang dã. “Tôi yêu các loài động vật và mong muốn tạo ra một kết nối sâu hơn giữa các loài động vật và khán giả, khiến khán giả có một nhận thức tích cực hơn về sự hiện diện và tính thiết yếu của các loài động vật trên Trái đất,” cô nói. “Tôi muốn tạo ra những tác phẩm nghệ thuật có thể kể lại một câu chuyện, một cuộc trò chuyện, phần nhiều là để bảo tồn động vật. Các tác phẩm không chỉ nhằm miêu tả vẻ đẹp của động vật, nhưng tại sao chúng ta vẫn sát hại những sinh linh tuyệt vời ấy, như tê giác và cá voi chằng hạn, mặc dù đã biết rõ kết quả tàn khốc từ sự suy giảm số lượng của chúng.”

Thiên Minh biên dịch

VĂN HÓA

‘Bệnh nghèo’ có chữa được không?

CÓ DUNG

Có một người nghèo tìm đến thầy thuốc trị bệnh, nói bản thân mắc phải “bệnh nghèo”. Mọi người nghĩ xem bệnh này có thể chữa khỏi không?

Người nghèo này thật may mắn khi gặp được một vị thầy thuốc kỳ tài. Người thầy thuốc này đã kê cho anh ta một toa thuốc đặc biệt, hơn nữa còn dặn dò kỹ lưỡng cách dùng. “Vừa dùng” quả nhiên đã thấy hiệu quả. Vị thầy thuốc đó chính là danh y nổi tiếng Diệp Thiên Sĩ sống vào khoảng giữa thời Ung Chính và Càn Long.

Vậy ông đã trị “bệnh nghèo” này như thế nào?

Danh y nổi tiếng khắp thiên hạ

Diệp Thiên Sĩ (1666–1745), tên thật là Quế, người huyện Ngô tỉnh Giang Tô (nay là Tô Châu, tỉnh Giang Tô, Trung Quốc). Ông là y học gia nổi tiếng thời nhà Thanh, cũng là một trong “tứ đại ông bệnh học gia”. Gia tộc họ Diệp nhiều đời hành nghề y; ông nội ông là Diệp Thời, tinh thông y lý; cha ông là Diệp Triều Thái, vẽ y thuật lại càng giỏi hơn. Diệp Thiên Sĩ từ nhỏ đã đam mê y và thuật, hơn nữa còn tự mình mất thấy tai nghe ông và cha hành nghề, bởi vậy cũng có chỉ hướng theo con đường như vậy.

Lúc còn nhỏ, ông tự học ở nhà, nhưng năm 14 tuổi, cha qua đời, ông phải tiếp tục theo học các môn sinh của cha mình.

Diệp Thiên Sĩ từ năm 12 tuổi đến năm 18 tuổi, đã theo học qua 17 người thầy. Hễ nghe nói có ai đó giỏi về trị một loại bệnh nào đó, ông liền đến bài làm sư, sau khi học xong, ông sẽ chuyển sang bài người khác tiếp tục học các y thuật khác. Ông rất thông tuệ, lĩnh hội rất nhanh, thường là trò giỏi hơn thầy. Nhờ tài năng xuất chúng, Diệp Thiên Sĩ không những nổi tiếng nơi quê nhà, mà dần dần đã vang danh khắp thiên hạ.

Khi Diệp Thiên Sĩ trị bệnh, ông bắt mạch nhìn sắc vô cùng chuẩn xác, như thể nhìn thấy rõ ngũ tạng của người bệnh. Ông kê đơn không theo đơn thuốc cũ, mà chữa bệnh theo người, tùy theo từng người mà trị liệu. Sau khi chẩn đoán kỹ càng bệnh chứng, cho đến lúc biết rõ về căn bệnh, ông mới ra tay trị liệu, tuy bệnh mà bốc thuốc, cho nên công hiệu rất cao. Những điều pháp này của Diệp Thiên Sĩ cũng được ghi chép lại được một ít trong “Thanh Sử Cao”.

Dưới đây xin kể về một trường hợp chữa bệnh khác lạ của ông – chữa bệnh nghèo.

Vào khoảng giữa thời Ung Chính và Càn Long triều Thanh, người đời đã nghe đồn rất nhiều về danh y Diệp Thiên Sĩ. Người đến tìm ông chữa bệnh nườm nượp, thậm chí có người nghèo nói mắc “bệnh nghèo”, cũng tìm ông trị bệnh.

Tranh vẽ danh y Diệp Thiên Sĩ đời nhà Thanh.

Một hôm, ông ngồi kiệu ra ngoài, có một người dân đón đôn đường chặn kiệu của ông, cầu cứu khám bệnh. Diệp Thiên Sĩ kêu phu kiệu dừng lại và giúp anh ta khám bệnh.

Sau khi chẩn mạch, Diệp Thiên Sĩ nghi hoặc nói: “Sáu mạch của anh cân đối bình hòa, vậy thì làm sao mà có bệnh?”

Người đó nói: “Tiên sinh là danh y, bệnh khó phức tạp, không gì ông không rõ. Tiểu nhân chỉ mắc bệnh nghèo thôi, không biết tiên sinh có thể trị được không?”

Diệp Thiên Sĩ cười lớn một hồi, sau đó nói: “Đích thị là bệnh, cũng rất dễ trị, tới nay anh đến nhà lấy thuốc, uống vào tức khắc sẽ khỏi.”

Anh nhà nghèo kia nghe xong cảm thấy rất vui mừng. Chờ mãi mới đến tối, anh ta vội vàng chạy đến nhà Diệp Thiên Sĩ gõ cửa, đợi thầy thuốc bốc cho thang thuốc trị nghèo.

Thế nhưng, không thấy Diệp Thiên Sĩ đem ra phương thuốc nào, chỉ nói với anh nhà nghèo rằng: “Anh đi vào trong thành tìm mua hạt quả trám, đem về trồng, đợi khi nào nó nảy mầm thì đến báo cho tôi. Lúc đó bệnh nghèo của anh sẽ hết.”

Anh ta về nhà làm theo chỉ dẫn, không bao lâu, quả trám nảy rất nhiều mầm, anh bèn đi nói với Diệp Thiên Sĩ.

Diệp Thiên Sĩ bảo anh ta: “Từ bây giờ trở đi, phàm là có người đến nhà muốn mua mầm quả trám, người có thể bán giá cao đấy, không nên bán đố bán tháo.”

Từ hôm đó trở đi, Diệp Thiên Sĩ kê thuốc dẫn cho đơn thuốc đều dùng mầm cây trám, người bệnh nghe nói anh nhà nghèo có mầm cây trám, thế là tranh nhau đến mua. Mấy hôm sau, mầm cây trám còn lại không nhiều, nhưng người đến mua vẫn rất đông, giá mầm quả trám đã được đẩy lên rất cao. Anh nhà nghèo kia cũng nhờ vậy mà thu được rất nhiều tiền. Khi anh ta bán hết mầm quả trám, thì Diệp Thiên Sĩ kê thuốc dẫn cho đơn thuốc là không dùng mầm quả trám nữa.

Sau việc đó, anh nhà nghèo mang theo lễ vật đến để tạ ơn, Diệp Thiên Sĩ cười hỏi: “Khỏi bệnh rồi phải không?”

Anh ta ngưỡng ngừng đáp: “May nhờ có tiên sinh, đã hoàn toàn khỏi bệnh rồi ạ.”

Diệp Thiên Sĩ cười rồi tiễn anh ta về. Chuyện này được truyền tụng mãi ở Tô Châu, đến mấy năm sau người dân vẫn say sưa bàn tán.

Nguồn tư liệu: “Hương Âm Lưu Tân Đàm”; “Diệp Phục Như Thị”; “Thanh Sử Cao” Sương Sương biên dịch

Tôi yêu các loài động vật và mong muốn tạo ra một kết nối sâu hơn giữa các loài động vật và khán giả.

Cô Hannah Jensen, nghệ nhân chạm khắc

TruOne
Financial & Insurance Services

COVERED CALIFORNIA
• Bảo hiểm y tế sức khỏe

MEDICARE
• Ghi danh Part A, B, C, D
• Giúp giảm trả tiền cho Part B
• Giúp đổi hoặc ra khỏi tổ hợp

SERVICES (Điện đơn)
• Medi-Cal / Medicare
• Tiền Hưu / SSA
• Medi-Cal Annual Renewal
• Thay đổi địa chỉ
• Điện đơn cho thẻ Handicap
• Đăng tín thuế lưu hành xe

LIFE INSURANCE & ANNUITY
• Bảo hiểm nhân thọ term 10yr, 15yr, 20yr, 30yr.
• Bảo hiểm được hưởng ngay khi còn sống.
• Bảo hiểm hậu sự trọn gói
• Quý đầu tư hưu trí
• Quý hoạch định 401k, IRA

VĂN PHÒNG CÓ LUẬT SƯ CHUYÊN LO VỀ
• Tai nạn xe cộ, thương tích, chỗ làm, trục xuất, hình sự, ly dị, phân chia tài sản, ...

Annie Lam
CA LIC #0128989
vui lòng lấy hẹn trước
714-478-1209
Thứ 2 - Thứ 6: 10AM - 5PM
Thứ 7 & Chủ Nhật: Lạy hẹn

16459 Magnolia St, Westminster, CA 92683
(Góc đường Magnolia và Heil)

Chúng tôi cung cấp cho bạn các dịch vụ gia đình và doanh nghiệp chất lượng cao nhất, hãy đăng ký ngay bây giờ và hỏi về chi tiết cài đặt miễn phí, và tận hưởng quyền sử dụng Hot Spot.

Comcast
xfinity

GIA ĐÌNH + KINH DOANH
HOME BUSINESS

KHUYẾN MẠI
\$34.99 /MO.
Hợp đồng 12 tháng
100MBPS
Internet tốc độ cao

Mạng Internet TV Điện thoại Bảo vệ

Đường dây nóng:
281-241-7488

NGHỆ THUẬT

Vẻ đẹp và sự phong phú của đèn thắp sáng thời xưa

Tiếp theo từ trang 5

Chúng ta đã lãng quên những tháng ngày không có máy điện toán. Tuy nhiên, không gian ảo do máy điện toán tạo ra chỉ mới chiếm cứ cuộc sống của con người hiện đại hơn 40 năm nay.

Vậy trước khi có máy điện toán, các bậc tiền nhân đã sinh sống như thế nào?

Chúng ta hãy cùng quay về thời cổ đại và nhìn lại cuộc sống của người xưa.

Cổ nhân thắp sáng vào ban đêm như thế nào? Thứ tín, ý nghĩ, làm thế nào để truyền đi?

Từ xưa đến nay, mặt trời mọc và lặn, mặt trăng lên và xuống đem ánh sáng cho con người sinh sống trên Trái Đất, giúp con người an cư trên mặt đất này. Từ “minh” (明) trong chữ Giáp Cốt, một bên là Mặt trời – Nhật (日), một bên là Mặt trăng – Nguyệt (月). Mặt trời và Mặt trăng là hai ngọn đèn bất diệt mà trời cao ban tặng cho con người. Nếu nói đến chiếc đèn lồng đầu tiên trên Trái Đất, thì đó chính là hai chiếc đèn trời khổng lồ nhất – Mặt trời và Mặt trăng.

Trong “Sổ Từ – Thiên Vấn” viết rằng:

Thiên hà sở đạ? Thập nhị yên phân?
 Nhật nguyệt an thuộc? Liệt tinh an trấn?
 Xuất tự Thang cốc, Thử vu Mông dĩ.
 Tự minh cập hối, Sở hành kỷ lý?
 Dạ quang hà đức, Tử tắc hựu dục?

Tạm dịch:

Trời chống thế nào? Phân chia ra sao?
 Nhật nguyệt ai xếp? Vì sao thẳng hàng?
 Mọc từ Dương Cốc, Lặn xuống bến bàng.
 Từ sáng đến tối, Đi qua bao dặm?
 Ánh trăng tốt thế, Mất rồi lại sinh?

Thỏ ngọc, cây quế, và quạ vàng trên Mặt trăng là một thế giới thần thoại. Chúng được khắc trên những chiếc đèn bằng đồng hoặc ngọc do cổ nhân tạo ra, xuyên suốt nghệ thuật đèn cổ.

Từ thời xa xưa, Toại Nhân Thị dùng gỗ đánh lửa, ánh lửa xuyên qua bóng tối. Trong thần thoại phương Tây, Thần Prometheus đã lấy trộm lửa từ Thần Zeus và trao cho con người. Từ khi lửa xuất hiện trên Trái Đất, nền văn minh của nhân loại đã bước sang một chương mới.

Về sau, bên đồng lửa đốt, người xưa vừa nhảy múa vừa sưởi ấm, ngọn đèn cổ này đã đem lại ánh sáng và sự ấm áp cho họ. Trong thuyết Ngũ Hành – Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, ngọn lửa của sự sáng tạo và hủy diệt đã được sinh ra từ bóng tối, khai sinh ra nền văn minh nhân loại. Người ta thắp sáng những ngọn đuốc, gió cao xuyên qua bóng tối, ngọn lửa di chuyển theo con người, chiếu sáng mọi nơi trên Trái Đất. Đây là chiếc đèn đầu tiên mà con người thời bấy giờ cảm ở trên tay. Thế là, trong cuộc sống của con người đã có ánh sáng.

Đèn thắp sáng thời xưa

Thuận theo nền văn minh được kiến lập, trong cung đình có những ngọn đuốc gọi là “đỉnh liệu”. Chúng là những cột đuốc rực lửa đứng giữa sân, uy nghi và tỏa sáng.

Đèn thời cổ đại hầu hết là được thắp sáng bằng lửa. Người xưa sử dụng gốm, đồng, sắt, đá, ngọc, và sứ để tạo ra các loại đèn với nhiều màu sắc khác nhau, rồi bôi dầu, mỡ, sáp ong để thắp sáng bằng lửa. Ngọn lửa nóng và bập bùng như hình đang sống, và ngọn đèn dường như cũng có sự sống. Trong cung Hàm Dương của nhà Hán có năm ngọn đèn màu xanh ngọc, “cao bảy thước năm tấc [khoảng 2.2 mét], tạo hình thần thú bàn ly (một loại rồng không sừng màu vàng), miệng ngậm đèn; khi đèn cháy, vây giáp của thần thú động theo, rực rỡ như một ngôi sao mà chiếu sáng cả căn phòng” (Tây Kinh Tạp Ký, quyển 3).

Trong cung điện Hàm Dương, năm ngọn đèn là một bức tranh đang nhảy múa. Những ngọn lửa di động và phản

Đèn Hải Yến Hà Thanh chạm khắc men sứ vào thời Càn Long triều Thanh.

Đèn cung Trường Tín là một trong những chiếc đèn bằng đồng mạ vàng vào thời nhà Hán, được đúc vào năm 172 trước Công nguyên.

Đèn văn hoa có xanh trắng, những năm Tuyên Đức thời nhà Minh.

Ấm đèn mạ vàng vào thời nhà Hán.

(Trái) Đèn cừu bằng đồng thời Tây Hán có thân hình tròn trịa, tứ chi đứng thẳng, ngẩng cao đầu nhìn về phía trước, rất ngây ngô chất phác; (Phải) Chân đèn lá ngọc của Đế chế Ottoman.

chiếu ánh sáng lên những chiếc vẫy của bàn ly, khiến chúng được nhuộm đỏ như có vì sao đang bay tới.

Những chiếc đèn đồng nhà Hán được khai quật có dáng vẻ rất đơn giản chất phác. Những bức tượng đứng, quỳ, tay cầm đèn đầu được gọi là đăng nô. Trong suốt nhiều thời đại, những bức tượng (đăng nô) với chiếc đèn trong tay, ngồi xếp chân suốt đêm, giống như những người hầu trung thành phục vụ cho cả người sống và người đã khuất. Chiếc áo bào cổ phác cùng với vẻ mặt khiêm tốn của những bức tượng nhỏ này, là sự thể hiện trung thực phong cách thời bấy giờ. Với việc khai quật những chiếc đèn này, cuộc sống đêm của người xưa có thể hiện lên một cách sống động, như ở ngay trước mắt chúng ta.

Đèn đồng Hán được thiết kế tinh xảo, xung quanh đèn có một cửa xoay, cửa mở ra sẽ để lộ đầu đốt, nhờ đó có thể điều chỉnh độ sáng của đèn. Một trong những loại đèn nổi tiếng nhất thời cổ đại chính là đèn đồng mạ vàng trong cung Trường Tín triều Hán. Đó là một bức tượng nhỏ quý giá, tay cầm đèn đồng, dùng vạt áo che lên đỉnh đèn, khói bay ra do đốt dầu sẽ bay vào tay áo, hút vào thân tượng rồi hòa tan vào nước. Sự ảo diệu và vẻ đẹp khó tả của những chiếc đèn ống đồng thời Hán thể hiện tâm hồn phong phú của người thời xưa.

Những chiếc đèn vào thời Hán thường được tạo hình chu tước, rồng, cừu, ngỗng, nai, bò. Những con thú tốt lành này, hoặc miệng ngậm đèn, hoặc trên đầu có ngọn nến, đều rất ngây thơ, sắc sảo, uy vũ và ảo diệu vô cùng. Mỗi con đều có ý nghĩa riêng của chúng.

Chu tước là một loài chim mang theo phước lành trong thần thoại, có địa vị cao trong các loài chim. Đèn chu tước bằng đồng nổi tiếng vào thời Hán có chân đèn là một con chu tước, với một đôi cánh tuyệt đẹp vút lên không trung, và lông vũ đẹp như tranh vẽ. Con chu tước ngậm chiếc đèn ở trong mỏ, như thể nó tung cánh bay lên và đem ánh sáng vào không trung.

Thời cổ đại coi ngỗng trời là sứ giả, đèn thời xưa thường lấy ngỗng trời làm chân đèn. Đèn chân ngỗng thời Hán là dùng chân ngỗng làm chân đèn. Đèn là sứ giả của ánh sáng, một con ngỗng đứng thẳng đội một cái đèn mang ý nghĩa niềm vui đủ đầy, hàm ý vô hạn.

Cùng với sự dung nạp của đèn vào cuộc sống của người xưa, việc tạo ra các

loại đèn đã có nhiều thay đổi. Đèn Liên Chi là một loại đèn đứng, từ trụ đèn kéo dài ra thêm nhiều đèn khác, tối đa là 29 chiếc. Thời Hán có đèn Thập Liên Chi với mười nhánh nhỏ ra từ trụ đèn, trên đỉnh mỗi nhánh là một ngọn đèn bằng đồng.

“Sơn Hải Kinh” ghi chép về thần thoại mười Mặt trời rằng: “Trên Dương Cốc có cây Phù Tang, là nơi mười Mặt trời tắm rửa. Ở phía bắc Hắc Nha, ở trong nước có đại mộc, chín Mặt trời ở dưới cành, một Mặt trời ở trên cành”. (Sơn Hải Kinh – Hải Ngoại Đông Kinh).

Chiếc đèn Liên Chi này mô phỏng lại thần ở thung lũng Phù Tang, nơi mười Mặt trời sinh sống. Có thể tưởng tượng rằng, trong đêm tối cổ đại, mười ngọn đèn đều được thắp sáng, chúng tỏa sáng rực rỡ giống như mười Mặt trời trước khi Hậu Nghệ sinh ra. Lúc Mặt trời mọc cũng là lúc mẹ của Mặt trời là nữ thần Hi Hòa cưỡi một cỗ xe, quất roi và mang theo mười Mặt trời bay khắp thiên khung.

Khi nền văn minh phát triển và phong phú, đèn cũng trở thành một công cụ quan trọng trong các nghi lễ. Vào thời nhà Đường, trong các khánh điển tôn giáo đã xuất hiện “đăng luân” (đèn vòng), trong tiết Nguyên Tiêu, dưới đăng luân khổng lồ nhiều tầng có hơn một ngàn phụ nữ vừa ca vừa hát, vô cùng náo nhiệt.

“Một đăng luân đã được xây dựng bên ngoài cổng An Phúc của kinh thành, cao 20 thước [khoảng 6 mét], vải bọc bằng gấm, trang trí vàng ngọc, đốt 5 vạn ngọn đèn, cụm lại như hoa và cây” (Triều Dã Thiêm Tái).

Trong các bức bích họa ở Đôn Hoàng, rất nhiều bức có đăng luân rực rỡ, trong

(Trái) Đèn Cửu Chi thời Tây Hán, được khai quật từ Lăng mộ số 1 La Bạc Loan, hiện nay ở trong Bảo tàng Khu tự trị Dân tộc Choang Quảng Tây; (Phải) Ngọn đèn cổ ở bang Tamil Nadu, miền nam Ấn Độ.

đó có một bức là một vị Bồ Tát đặt một ngọn đèn nhỏ trên bệ đèn để cúng dường Phật. Một bức khác thì có cờ ngũ sắc treo cao trong sân, đăng luân 7 tầng sáng rực, phẳng phất như ban ngày.

Trong các nền văn minh cổ đại trên thế giới, người ta đã khai quật được những chiếc đèn nhiều màu sắc, chứng minh cho văn hóa và nghệ thuật của nền văn minh nhân loại thuở sơ khai. Đèn gốm và đèn bằng đồng của Hy Lạp và La Mã cổ đại cũng giống như tác phẩm điêu khắc hoặc tranh vẽ trên bình gốm vào thời La Mã, rất giàu nội hàm văn hóa và vô cùng ưu mỹ. Những chiếc đèn cổ của Ấn Độ cổ đại và Đế chế Ottoman cũng ảo diệu như những chiếc đèn bằng ngọc và gốm được khai quật ở Trung Quốc.

Trên khắp thế giới, những ngọn hải đăng đẹp như tranh vẽ dẫn lối cho các con thuyền trên biển, là một nhánh đặc biệt của những cây đèn thời cổ đại. Vào năm 283 trước Công nguyên, trong thời trị vì của Ptolemy II ở Ai Cập, một ngọn hải đăng cao khoảng 130 mét đã được xây dựng ở bến cảng Alexandria.

Ngọn hải đăng Alexandria là ngọn hải đăng đầu tiên được ghi nhận, nhưng nó đã bị phá hủy do một trận động đất. Những viên đá của ngọn hải đăng vẫn còn tồn tại, góp phần xây dựng lên pháo đài Qaitbay.

Cho dù là những chiếc đèn bằng đá hoặc gốm đơn giản của thời kỳ đồ đá, hay những chiếc đèn lồng mạ vàng, bạc, đồng sau thời Chiến quốc và thời nhà Hán, thì đèn, nến, và hải đăng đều là những người bạn đồng hành không thể thiếu của con người.

Ánh sáng của nến và đèn đã kéo dài thời gian, khiến cuộc sống con người thăng hoa phong phú hơn. Thi tiên Lý Bạch từng viết trong “Xuân Dạ Yến Đào Lý Viên Tự” rằng:

“Phù, thiên địa giả, vạn vật chi nghịch lữ; quang âm giả, bách đại chi quá khách. Nhi phù sinh nhược mộng, vi hoan kỷ hà? Cổ nhân bình chúc dạ du, lương hữu dĩ dã.”

Tạm dịch:

“Trời đất là quán trọ của vạn vật, tháng ngày là du khách của thiên thu, đời như giấc mộng, vui mấy độ nào? Người xưa thắp đèn đi chơi đêm, cũng là hữu lý.”

Từ chiếc đèn trời Mặt trăng trong thần thoại, đến ngọn đuốc rực lửa trên tay của tổ tiên, rồi lại đến những ngọn nến thắp sáng hoa mẫu đơn trong đêm vào thời nhà Đường, những ngọn đèn đã dẫn dắt nhân loại tiến về phía trước.

Thời xa xưa trước khi có điện xuất hiện, giữa con người và đèn có một mối liên hệ mật thiết như giữa con người với tự nhiên, với vạn sự vạn vật. Ngọn lửa nhảy múa và hơi thở của con người bầu bạn với nhau. Ánh lửa phản chiếu trên những bức tượng gốm đang quỳ, hoặc trên những con cừu, hươu và chu tước, giống như bản nhạc trầm mặc, đã ban cho người xưa ánh sáng, sự ấm áp và tình yêu thương từ trời cao không bút mực nào tả xiết.

Xuân Hoàng biên dịch